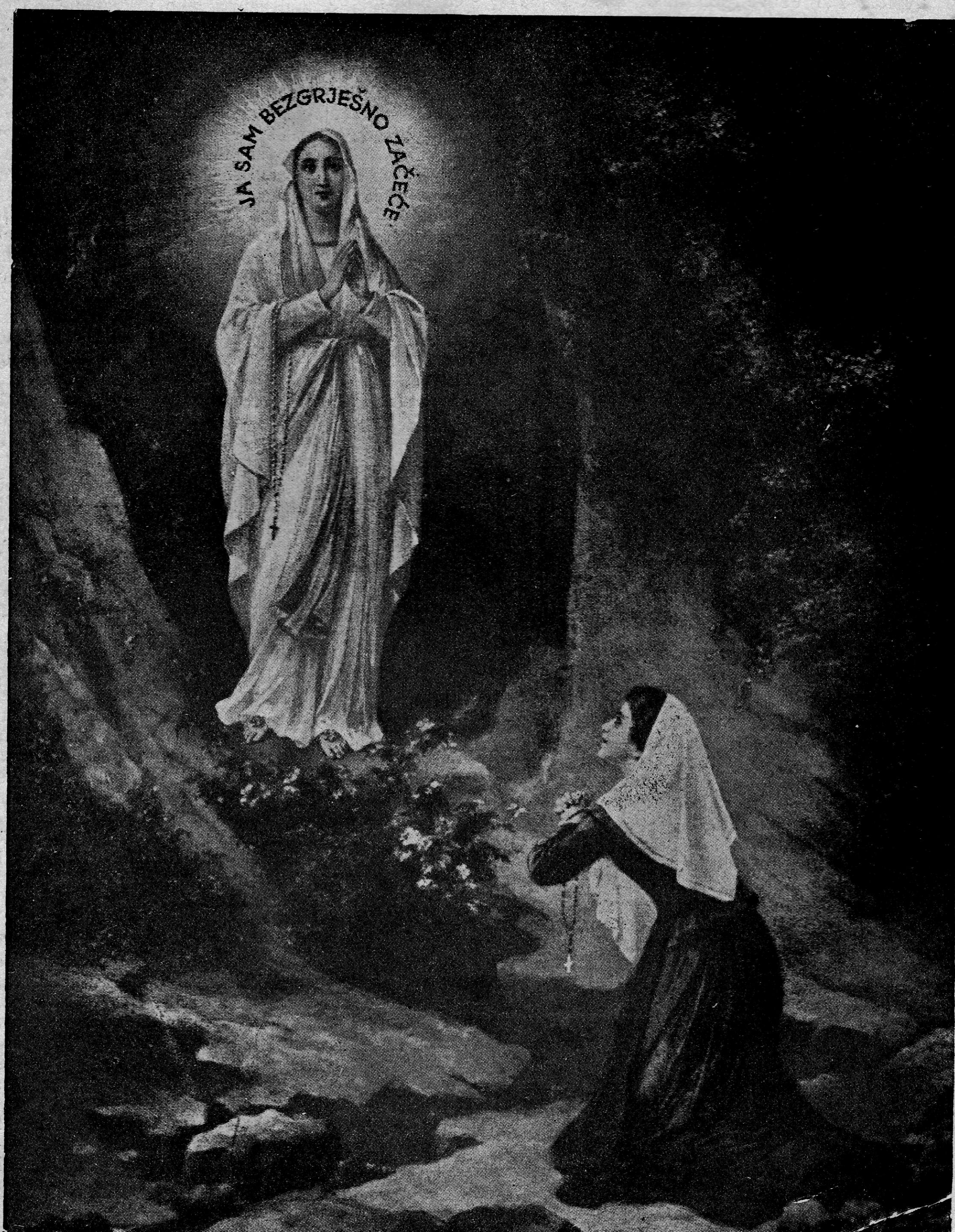
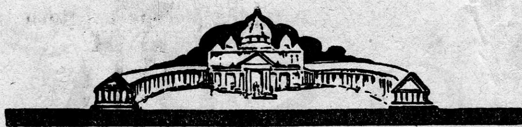
Poštarina plaćena u gotovu

NAŠA GOSPA LURDSKA



1935 BROJ 4



CRKVENA GODINA

TRAVANJ 1935.

1. P. H u g o.
2. U. F r a n j o P a u l s k i, ispovjednik.
3. S. R i k a r d, ispovjednik. Prva srijeda. — Potpuno oproštenje mogu dobiti svi vjernici, uz obične uvjete, ako obave pobožnost na čast sv. Josipu.
4. Č. I z i d o r, biskup seviljski i crkveni učitelj. — Prvi četvrtak. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Bratovštine presv. Sakramenta i III. Reda sv. Franje.
5. P. V i n c e n c i j e F e r e r s k i, ispovjednik. — Prvi petak u mjesecu. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Brat. presv. Srca, presv. Sakramenta, i uz obične uvjete svi vjernici, koji obave razmatranje o dobroti i ljubavi presv. Srca spram nas.
6. S. C e l e s t i n, papa. — Prva subota. — Potpuno oproštenje, uz obične uvjete, mogu dobiti vjernici, koji obave pobožnost na čast Bl. Djevici, bez istočnoga grijeha začetoj, da Joj zadovolje za nanesene uvrede.
7. **N.** *Gluha.* A l b e r t. — Gluhu nedjelju nazivlje Crkva nedjeljom muke Isusove. Opominje nas naime, da promatramo pregorku Muku Isusovu. Naš naziv gluha nedjelja je također lijepa opomena. Moramo biti gluhi za sve, Moramo se dati samo na pokoru i na promatranje muke Isusove. Propela se u crkvi zastiru ljubičastom koprenom, jer se čita evanđelje, kako se Isus sakrio Židovima, koji su Ga htjeli kamenovati. Jednako se zastiru i sve slike, osim postaja križnoga puta. Crkva želi, da se naše misli usredotoče u promatranju Isusove muke.
8. P. D i o n i z i j e.
9. U. M a r i j a M i s i r s k a.
10. S. E z e k i j e l, prorok.
11. Č. L e o n I. V e l i k i, papa i crkveni učitelj.
12. P. J u l i j e, papa.
13. S. H e r m e n e g i l d o, mučenik.
14. **N.** *Cvjetna.* Spomen Isusovog svečanog ulaska u hram. Židovi su Isusa dočekali s velikim slavljem. Preda Nj su prostirali svoje haljine i bacali palmine grančice. Zato se danas u crkvi blagoslivlje cvijeće. Kod svete Mise čita se Muka Gospodina Našega Isusa Krista po Mateju. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Reda i danas i u svakom danu velikoga tjedna do uključivo Uskrsa.
15. P. A n a s t a z i j a.
16. U. K a l i s t o, mučenik. — Danas se kod svete Mise čita Muka Isusova po Marku.
17. S. R u d o l f, ispovjednik. — Kod svete Mise čita se Muka Isusova po Luci. Poslije podne se na današnji sutrašnji i prekosutrašnji dan pjevaju lamentacije ili tužbalice proroka Jeremije. Prorok je plakao nad razvaljenim Jeruzalemom, a njegovim riječima oplakuje Crkva nepravedno mučenoga Isusa, i po muci Isusovoj pozivlje vjernike na pokoru i obraćenje riječima proroka: Jeruzaleme, Jeruzaleme, obrati se Gospodinu Bogu svome...
18. Č. *Veliki četvrtak.* Spomen na Isusovu zadnju večeru, kod koje je ustanovio presv. Oltarski Sakramenat. Sam je odslužio prvu svetu Misu na ovoj zemlji i podijelio prvu svetu Pričest. Poslije toga pošao je Gospodin u Maslinski vrt, ondje se predao posvema Ocu nebeskom, znojio krvavim znojem i dao uhvatiti. Time je počeo svoju pregorku muku. U stolnim crkvama posvećuje danas biskup ulje. Katekumensko ulje se upotrebljava u prvom redu kod svetoga krštenja, krizma kod svete Potvrde, a bolesničko ulje kod podjeljivanja svete Zadnje pomasti. Na spomen i prema primjeru Isusovom pere biskup noge dvanaestorici staraca. Tom ih zgodom ujedno ugosti i nadari. — Potpuno oproštenje, uz obične uvjete, mogu dobiti svi vjernici, koji kroz jedan sat obavljaju razmatranje o naređenju presv. Sakramenta, zatim članovi Bratovština presv. Sakramenta, presv. Srca Isusova, preč. Srca Marijina, Gospine Krunice, Karmelskog škapulara, Marijinih kongregacija (no ovi samo u isusovačkim crkvama, a u drugima, ako još izmole 7 Očenaša i Zdravo Marija) i konačno svi oni vjernici, koji mogu dobiti oproštenje rimskih postajnih crkvi.
19. P. *Veliki petak.* Spomen pregorke muke i smrti Isusove na križu. Danas se ne služi prava sveta Misa, to jest nekrvna Žrtva Novoga Zavjeta, jer je spomen krvne Žrtve na križu. U crkvi se obavlja Misa s napred posvećenim darovima. Današnja je naime Misa samo svećenikova Pričest s Otajstvom jučer posvećenim. Sve drugo su molitve i prošireni obredi svete Pričesti. Čita se Muka Gospodina Našega Isusa Krista po Ivanu. Obavljaju se molitve za cijeli svijet. Otkriva se propelo i daje se vjernicima na klanjanje. Nakon svega polaže se presveto Otajstvo u Božji grob. — Sveta Pričest može se danas dijeliti samo kao Popudbina umirućima. — Potpuno oproštenje, uz obične uvjete, mogu dobiti svi vjernici, koji posjete Božji grob i mole na nakanu svetoga Oca. Oni vjernici, koji su unutar 8 dana obavili uskrsnu svetu Ispovijed i Pričest, mogu dobiti potpuno oproštenje, ako molitvom ili razmatranjem prate prežalosnu Majku Isusovu za vrijeme Njegove muke.
20. S. *Velika subota.* Spomen Isusovoga počivanja u grobu. Pred crlkvom se danas blagoslivlje vatra, a u crkvi uskrsna svijeća i voda krsnica. Nakon toga se služi sveta Misa. To je prva uskrsna Misa. U staro vrijeme obavljali su se obredi u noći, a ta se Misa nakon njih služila u ranu zoru. Na „Slava" zazvone sva zvona, navješćujući uskrsno veselje. O podne prestaje post i nemrs. Popodne se obavlja svečanost uskrsnuća. Sveta Pričest dijeli se danas samo kod svete Mise ili neposredno nakon nje.
21. **N. Uskrs.** „Uskrsnuo je, kako je rekao. Aleluja..." — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Bratovština Presv. Srca Isusova, presv. Sakramenta preč. Srca Marijina, Gospine Krunice, Karmelskog škapulara, Apostolstva molitve i III. Reda sv. Franje (ovi ujedno i opće odrešenje).
22. P. **Uskrsni ponedjeljak.**
23. U. J u r a j, mučenik. Prema crkvenom kalendaru slavi se Jurjevo danas, no u mnogim našim krajevima slavi se sutra.
24. S. F i d e l i s, mučenik.
25. Č. M a r k o, evanđelista, pratilac svetog Petra. Od njega poslan u Egipat osnovao je Aleksandrijsku crkvu. — Danas se obavlja procesija s litanijama Sviju Svetih. Tu je procesiju uveo papa sv. Grgur Veliki, da odvrati od naroda razne nevolje. Kasnije je u nekim krajevima pridošao običaj, da se blagoslivlju usjevi. — Potpuno oproštenje, uz obične uvjete, mogu dobiti članovi Družbe sv. Petra Klavera, ako mole za raširenje svete vjere.
26. P. K l e t o i M a r c e l, mučenici.
27. S. O z a n a K o t o r k a, dominikanka III. Reda sv. Dominika, blaženica našega roda.
28. **N.** *Bijela.* P a v a o o d K r i ž a, ispovjednik.
29. P. P e t a r, mučenik.
30. U. K a t a r i n a S i j e n s k a, djevica. **D. H.**

„NAŠA GOSPA LURDSKA" izlazi svakog mjeseca jedamput. Pretplata 15 Din na cijelu godinu (za inozemstvo 30 Din.) Pojedini broj 1·50 Din. — Uprava „Naše Gospe Lurdske", Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21. „Našu Gospu Lurdsku" izdaje Konzorcij Kuće Dobre Štampe. Za vlasnika, izdavača i urednštvo odgovara Dr Josip Andrić, Zagreb, Trenkova ulica 1. Tisak Tiskare Narodne Prosvjete, Zagreb, Trenkova 1. Za tiskaru odgovara Rajmund Šušin, Zagreb, Kuhačeva ul. 2. II. kat

NAŠA GOSPA LURDSKA
GODINA VIII. UREĐUJE DR PAVAO LONČAR BROJ 4.

KRISTOVO USKRSNUĆE I LURD

„Jezgru jezgre, upravo srce kršćanstva sačinjava uskrsnuće Isusovo", rekao je jedan filozof bezvjerac, veliki protivnik nauke Isusove. A apostol Isusov sv. Pavao piše u svetom Pismu, u pismu Korinćanima: „Ako Krist nije uskrsnuo, onda je uzaludno propovijedanje naše, uzaludna je i vjera vaša. Tada smo pak mi kao i lažni svjedoci Božji, koji svjedočimo protiv Boga, da je uskrisio Krista, kojega nije uskrisio, ako mrtvi ne ustaju."

Ovako govore o uskrsnuću Isusovom dva predstavnika svijeta u pitanju vjere. Jedan je od tih filozof, bezvjerac Straus. On je predstavnik današnjega nevjernoga svijeta. A drugi je apostol Isusov sv. Pavao, koji je gledao vlastitim očima ljude, koje je Isus čudesno izliječio. On je dobro znao uskrsnuće Isusovo i poznavao ljude, kojima se Isus javio. On je predstavnik vjernoga Božjega naroda. Jedan i drugi polažu najveću važnost na uskrsnuće Isusovo. I pravo imadu. Kad Isus ne bi bio uskrsnuo, uzaludan bi bio Njegov dolazak na zemlju, uzaludno Njegovo propovijedanje, uzaludna Njegova žrtva na križu. Nitko mu ne bi uopće vjerovao, da je Sin Božji i da su Njegova čudesna djela čudesna djela Božja. Onda bi se uopće držalo, da je sve to bila samo varka i sljeparija, kako neki bezbošci uza sve to i danas drže.

Snaga uskrsnuća Isusova.

Sam je Isus češće i svečano govorio, da će uskrsnuti od mrtvih! Time je uvjeravao svoje prijatelje i neprijatelje, da je u istinu od Boga poslan, da je pravi Sin Božji, da je Njegova nauka prava objava Božja, da su čudesna djela, što ih On tvori prava čudesa i djela Božja. A to će sve potvrditi svojim uskrsnućem.

Isus se pozivao na svoje uskrsnuće kao na jedan najvidljiviji i na najlakše shvaćeni dokaz za svoje božanstvo. On je pokazivao na sebe i govorio: „Razvalite ovaj hram (t. j. tijelo moje) i za tri dana ću ga podignuti". I opet je to isticao i ovim riječima: „Kao što je Jona bio u trbuhu kitovu tri dana i tri noći, tako će biti Sin čovječji u srcu zemlje tri dana i tri noći."

Baš od uskrsnuća Isusova dobivaju i čudesna djela Isusova onu božansku snagu i dokaz, da su djela Božja, a ne kakova obmana ili čarolija. Bog naime ne može varati ni zaslijepljivati. To ne može baš za to, jer je Bog, t. j. sama Istina. Za to se i Spasitelj poziva na svoja djela, da ona svjedoče za Njega kao Onoga, koji je svojom moći i snagom uskrsnuo i svojom božanskim uskrsnućem zasvjedočio, da su Njegova čudesna djela Božja djela, a nauka od Boga objavljena.

U tome smislu govori Isus nevjernim Židovima: „Jer djela, koja mi dade Otac da ih izvršim, ova djela, koja činim, svjedoče za mene, da me je Otac poslao". (Iv. 5, 32, 36.). „Kako vi kažete onomu (t. j. meni), kojega je Otac posvetio i poslao na svijet: huliš na Boga! jer sam rekao: Sin sam Božji? Ako ne tvorim djela Oca svojega, nemojte mi vjerovati; ako li tvorim, pa ako meni ne će vjerovati, vjerujte djelima, da poznate i vjerujete, da je Otac u meni i ja u Ocu." (Iv. 10, 36 sl.).

Tvrdoglavi protivnici Isusovi.

Uza sve to se našlo nevjernih Židova, koji su bili tako tvrdoglavi, da Mu nijesu htjeli vjerovati, premda su gledali čudesna djela Isusova. Uza sve to se našlo i takovih, koji su znali za Uskrsnuće Isusovo, pa se nijesu odazvali ni pokorili ni priklonili Njemu, samomu Bogu. Ostali su protivnici božanstva Isusova, protivnici čudesnih Njegovih djela, Njegove nauke, ali i protivnici svoga spasenja. A to je baš najgore za jednoga razumnoga stvora Božjega, zbog kojega je sam Sin Božji uzalud došao na zemlju.

Sveto nam Pismo svjedoči, da je takovih Židova bilo u vrijeme Isusovo. A povijest nam veli da je takovih ljudi bilo i poslije Isusa sve do danas. Nažalost svakidašnje iskustvo, novine i knjige nam potvrđuju da takovih ljudi imade dosta i danas. Nije potrebno, da s velikim bolom obraćamo svoje oči na nesretnu Rusiju ili Meksiko, gdje vjerne Isusove sljedbenike ubijaju, muče i proganjaju. Pogledajmo samo malo oko sebe, na naše novine i časopise, prolistajmo samo naše knjige, promotrimo neke obitelji, neke svoje susjede, neke školovane ljude i mladež.

Vjera je veoma slaba kod mnogih ljudi. Mnogi roditelji ne mare mnogo za vjerski uzgoj svoje djece. Mnogi profesori po srednjim i visokim školama djeluju vrlo nepovoljno na vjerski uzgoj učenika i učenica. Imade nažalost dosta već i takovih učitelja na našim pučkim školama. Taj se nehaj općenito širi. Sa strahom gledamo u budućnost naših obitelji, naših sela, naših općina, našega naroda i domovine. Narod slabe vjere je slabo otporan i protiv neprijatelja svoje domovine i svojih narodnih svetinja. Nevjera i nećudorednost je srušila tolike države i tolike narode. Zato je Krist plakao već nad zasljepljenošću svoga židovskoga naroda i govorio: „Jerusaleme, Jerusaleme, koji ubijaš proroke i zasipaš kamenjem one, što su poslani k tebi; koliko puta sam htio, da skupim djecu tvoju, kao što skuplja kvočka piliće svoje pod krila svoja, a ti nijesi htio... Zato će doći neprijatelji i lupit će o zemlju s tobom i sinovima tvojima i ne će ostati od tebe ni kamen na kamenu zato, jer nijesu spoznao

dana pohoda svojega." I tako se izvršilo. I razasuo se po svem svijetu narod židovski do danas. I do danas nijesu spoznali svrhu i vrijednost dolaska Isusova na zemlju, ni Njegove nauke ni Njegovih čudesa ni Njegova uskrsnuća.

Čudesa Isusova i Lurd.

Isus je svojim čudesnim djelima dosta dokazao, da je poslanik Božji. A to je još potpuno potvrdio svojim uskrsnućem. Sve je to učinio Isus zato, da nitko ne bi mogao opravdati svoju nevjeru riječima: „Ako je Sin Božji, neka to i dokaže čudesima. Budući da ne čini čudesa ne možemo ni vjerovati." Isus je činio čudesa i konačno uskrsnuo, da svi oni vjeruju u Njega, koji imaju dobru volju i stalo im je do spasenja njihovih duša. Ali to je bilo uzalud za mnoge Židove, a uzalud je to za mnoge i danas.

I danas imadu čudesa Isusova istu povjesnu vrijednost i istu dokaznu snagu. Ako su Isusovi savremenici morali vjerovati u Njega, jer je ozdravio slijepca od rođenja i uskrisio Lazara, s istih razloga moramo i mi vjerovati u Njega. Ne bi bilo dakle potrebno, da danas za nas pravi nova čudesa, da i mi u Njega vjerujemo.

No protivnici se vjere rado izgovaraju ovako: „Ako danas nema čudesa, nije ih nikada ni bilo." Dobro, mi smo zato. Ali onda bi trebalo priznati i ovo: „Budući da ih danas ima, onda ih je moglo biti i nekada. Danas ih ima, dakle bilo ih je i nekada, prema tomu treba vjerovati." Zato eto i lurdski čudesni događaji, koji se neprestano događaju, jesu u današnje vrijeme kao neki istiniti i pravi čuvari svete vjere.

Bog sam po zagovoru presvete Majke Božje ponavlja čudesa, da i danas ljudi dobre volje vide, da nije potrebno natezati se, je li sve ono onako, kako nam sveto Pismo govori o djelima Isusovima. Oni, koji bi htjeli danas čudesa, da mogu vjerovati, eto neka ih gledaju, neka ih slušaju, neka ih rukama opipaju. Eno ih tamo u Lurdu na raspolaganje svakomu učenom i neukomu.

Zato Lurd jest i ostaje i danas vidljivim čuvarom i svjedokom vjere, divnih djela i uskrsnuća Isusova. A to nam je radost i utjeha danas, u teškim časovima i danima, kad nas Crkva poziva, da ipak veselo pjevamo: Uskrsnu, kako reče, Alleluja! **Dr P. Lončar.**

JUBILARNE SVEČANOSTI U LURDU

Razgovor s monsignorom Gerlierom.

Novinar Pavao Lesourd je poveo s lurdskim biskupom Msgrom. Gerlierom u vezi s jubilarnim svečanostima, koje će se održati u Lurdu od 25. do 28. travnja, ovaj razgovor: „Kako Vi, preuzvišeni, mislite ostvarit ove svečanosti?"

„Program još nije u svim pojedinostima izrađen, ali je već sada sigurno, da će proslava započeti u četvrtak 25. aprila i to u 3 sata poslije podne. Trodnevnica će se započeti u bazilici (crkvi) sv. Krunice. Odanle će poći procesije u spilju, gdje će u 16 sati biti pjevana biskupska sv. Misa. I otada će bez prestanka na oltaru u spilji, sve do nedjelje u 3 sata poslije podne, biti čitano 140 svetih Misa. Sve će svršiti u nedjelju sa zavjetnom Misom. Te će Mise prikazivati biskupi i svećenici svih naroda i odobrenih obreda. Vrijeme u 3 sata popodne smo izabrali za početak trodnevnice i za zavjetne Mise petka i subote, jer je u to vrijeme, po predaji, nastupila smrt Spasiteljeva na križu."

„Da li će osim tih svečanih i tihih Misa biti i kakvih drugih obreda?"

„Da. To je svakako potrebno, jer će biti, kako se može predviđati, golemo mnoštvo svijeta, koje će tražiti duševne okrepe. Zato smo ja i moji pomoćnici predvidjeli obavljanje križnih puteva, propovijedi, zajedničke molitve za Papu itd."

„Vi, preuzvišeni, predviđate velik broj hodočasnika?"

„Jest, već sam primio mnoga obećanja oduševljenih. Obećalo mi se, da će doći preko 60 biskupa i nadbiskupa, svi vrhovni generali crkvenih redova. Biti će organizirani posebni vlakovi ne samo iz svih krajeva Francuske, nego i iz Engleske, Španjolske, Italije, Švicarske, Belgije itd. Prijavljena su hodočašća iz Indije, Kine, Japana, Madagaskara, Australije itd. Pošta nam svaki dan donosi novih prijava." „Gdje će se smjestiti tako golem broj hodočasnika?"

‚Zato se s prijavljivanjem ne čeka zadnji čas. Uostalom Lurd može da nastani jako velik broj ljudi, pa ako ni to ne bude dovoljno, stoje na raspolaganju posebni vlakovi, autokari i autobusi, koji će vrlo brzo prenijeti ostatak nesmještenih u Pau, Tarbes, Bagueres, Argeles."

„To će preuzvišeni, onda biti veličanstvene svečanosti?" — „Nadam se."

„I kakvih još nikad nije bilo."

„Jamačno, jer još nijedan kraj zemlje nije vidio neprekinuto prikazivanje beskrvne Žrtve, i po danu i po noći. To će biti od vanrednog učinka. Ali prikazivanje svetih Misa bit će još pobudnije i radi toga, što će okupiti svećenike cijeloga svijeta, pod zaštitom Neoskvrnjene Djevice, u molitvi za mir i sve druge nakane Svete Godine. Lurd će pod tim uvjetima i na taj način biti još privlačiviji nego obično. Ujediniti će vjernike u molitvi, koja sve može, koja može da prodre nebesa. Ne će li to u sredini nemira i današnje nevolje biti svijetlo, nada u bolju budućnost?"

Kad sam lurdskom biskupu Gerlieru zahvaljivao za ljubezan prijem i zanimive obavijesti, koje mi je dao, pokazao mi je preuzvišeni nacrt vanredno lijepog medaljona, koji će biti kovan za jubilejske svečanosti u travnju. Jedna strana medaljona prikazuje Lurdsku spilju sa Djevičinim kipom i njenim oltarom, na kom se nalazi svećenik s uzdignutom hostijom. Iznad spilje nalazi se križ. Na drugoj strani nalazi se slika sv. Oca Pape. Natpis je latinski.

Biskup Gerlier mi je osim toga rekao, da će početkom aprila upravitelj gostinjca u Lurdu Beauchamp upraviti na sve kršćane molbu, da oni, koji ne mogu doći u grad Djevičin, pošalju onamo kao znak iskrene ljubavi Djevici na dar kitu cvijeća. *Priredio*: **I. Puhan.**

SVRŠETAK JUBILARNE GODINE

U Uskrsu se završuje jubilejska godina otkupljenja Isusova roda ljudskoga na drvu križu na Golgoti. Po cijelom svijetu će se to na osobiti način proslaviti. Posebne svečanosti će se držati u Lurdu. Ali će i svaka biskupija napose to slaviti. Za zagrebačku nadbiskupiju donosimo o tom okružnicu preuzv. gospodina nadbiskupa-koadjutora, koja glasi ovako:

Br. 62/Pr.

OKRUŽNICA.

Sv. Otac papa Pijo XI. upravio je ovih dana pismo na biskupa u Lurdu, kojim hvali odluku, da se kod čudesne špilje u Lurdu kao zaključak sv. jubilarne godine od 25.—28. travnja obavi javna trodnevnica tako, da će se služiti tamo sv. Mise bez prekida dan i noć kroz tri dana. Sv. Otac želi, da se toj Trodnevnici priključe svi katolici pod vodstvom svojih biskupa svaki u svojoj biskupiji. U tom smislu zamolio je biskup lurdski sudjelovanje vjernika i nadbiskupije zagrebačke.

Odazivljući se želji sv. Oca naređujem za zagrebačku nadbiskupiju slijedeće:

1. U prvostolnoj crkvi u Zagrebu ima se dne 25. IV. u 7 sati na večer održati propovijed o presvetoj Euharistiji, a zatim izložiti presv. Otajstvo na klanjanje vjernicima dan i noć do 28. IV. u 7 sati na večer. Dne 26., 27. i 28. IV. u 9 sati biti će pjevana sv. misa coram exposito. Na 28. IV. u 7 sati na večer kratka zaključna propovijed o jubilarnoj godini i blagoslov sa Te Deum. Svi svećenici, koji su u Zagrebu, a nisu posebno zapriječeni, imati će 25. IV. u 10 i po sati u katedrali pola sata zajedničku adoraciju uz kratki govor o ljubavi Kristovoj prema nama, što je ustanovio svećenički Red i presv. Euharistiju.

2. Po ostalim gradovima i župama gradskim neka se samo na dan 28. IV. ujutro drži opet sv. Pričest, kod koje sudjeluju sve organizacije Katoličke Akcije sa zastavama, a na večer jedan sat klanjanja pred izloženim Svetootajstvom sa propovjedi, blagoslovom i Te Deum, a gdje dušobrižnici smatraju uputnim i procesijom.

3. Po selima neka se samo na dan 28. IV. izloži na večer presv. Otajstvo na klanjanje vjernicima kroz jedan sat. propovijed, blagoslov sa Te Deum i eventualno procesija.

U Zagrebu, dne 11. II. 1935.

Dr. Alojzije Stepinac, v. r.
nadbiskup koadjutor.



ISUS UČITELJ NARODA

SELJACI PRED SLIKOM MAJKE BOŽJE

Iza mučna rada po kiši i vjetru
izorane sve su naše njive redom;
napora i briga tragovi se vide
na tijelu nam
blijedom.
Bacili smo sjeme u duboke brazde,
nakvasili zemlju sa vlastitim znojem,
a sada nas evo, Majko Božja, Tebi
da se utječemo
zagovoru Tvojem.
Uvjereni smo svi, ako polja naša
blagoslovit ne će Tvoja sveta ruka,
uzaludne jesu naše brige teške
sva naša muka.

Zato smo Ti došli sa poniznom molbom:
Blagoslovi polje zasijano naše,
vinograde, voćke, obitelji brojne,
dječicu i starce, a našem blagu
obilne daj paše.
Pa kad žetva prođe i poslovi drugi,
kada napunimo sve ambare stare,
u svetišta Tvoja poći ćemo, Majko,
noseći sa sela
zavjetne ti dare.
I moliti tamo za milosti nove;
vjerujemo čvrsto sve ćeš nama dati,
jer ljubav je naša već stara i nježna:
mi smo Tvoja djeca,
Ti si naša Mati!

A. Kokić.

NOĆNO KLANJANJE U LURDU

Noć je. U Lurdu smo. U srednjoj crkvi lurdskoj. Mi hrvatski hodočasnici. Izložen je presveti Oltarski Sakramenat... I ljeska se sav u bajnom svijetlu... I ulijeva mile i tople osjećaje u dušu. Posebno raspoloženje obuhvaća dušu... Ta mi ćemo noćas boraviti uz našeg Spasitelja.

Svet..., svet..., svet... Svet i presvet!... Razlili se osjećaji u milenoj melodiji Presvetomu. I opet je sve utihnulo... Nijema je tišina...

Gotovo nečujno prilazi govornik k ogradi maloga svetišta. Okrenuo se hodočasnicima. Oni Ga gleđu i vesele se silno upravo Njegovoj propovijedi.

„Dragi hodočasnici!" počeo je tiho, svečano i toplo. Sve su oči u njega uprte. „Sabrali smo se ovdje", nastavi „da provedemo ovaj dio noći pred Spasiteljem u presvetom Oltarskom Sakramentu. No, možda će netko primijetiti: ta mi smo došli u Lurd, da dademo čast i slavu Gospi! Jest tako, ali treba da dademo čast i slavu zajedno s Našom Gospom i Spasitelju u presvetom Oltarskom Sakramentu! I to za to, jer je Marija Majka Isusova. Ta, Marija je u tako tijesnoj vezi sa Isusom u presvetom Oltarskom Sakramentu. Marija je bila prvo Svetohranište! Krv Marijina teče u tijelu Spasiteljevu. Ona je čudesna Majka Njegova! Eto, zato smo se i u Lurdu sabrali oko Isusa u presvetom Oltarskom Sakramentu.

Molimo sve što nam treba! Mi ćemo dobiti, što tražimo! Marija kao da nalaže Isusu, a On, Sin Mjezin, sluša i daje. Recimo sve što želimo, sve što trebamo!

Dopustite mi, da noćas ovdje pred Oltarskim Sakramentom pred vas iznesem tri slike dubokoga značenja za nas.

Slika prva. Neprijatelji opkolili grad N. Stanovnici nisu mogli iz stanova. Hrane ponestajalo. U nekoj kući je majka sa dvoje djece. Djeca su gladna. Plaču. Majku boli plač dječice. Hoće da im pomogne. Traži. Ništa više nema. Ni mrvice ičega. Ali njena djeca plaču. Majka otvara žile na rukama. Djeca srču... Više ne plaču. Glad je utažen. Djeca spašena. Majka je umrla... Rat je svršio. Sloboda je opet. A na kuću postaviše građani mramornu ploču sa zlatnim slovima: Junačka majka otvorila žile na rukama, da krvlju nahrani svoju dječicu. Ona umire da djeca živu. — Dragi hodočasnici! Zamislimo se malo. I Marija je dala Krv svoju Spasitelju, da nas tom Njezinom krvi hrani Spasitelj u presvetoj Euharistiji. Da, da nahrani nas gladnu djecu, da živimo!

Slika druga. Maćeha neka nije nikako mogla gledati dijete svoga muža. Smišljala je, kako da ga se riješi. Jednom ode muž na nekoliko dana izbivanja. Strašna maćeha zatvori dijete u podrum i ne dade mu jesti. Dođe sutradan da vidi, je li dijete umrlo. Dijete već iznemoglo od gladi bolno je dozivalo: Majko, kruha, kruha! A majka? Ona zatvori nesmiljeno vrata, ostavlja dijete bespomoćno. Prepušta ga smrti. Treći dan otvara okrutna majka vrata podruma. Zaviruje. Dijete je mrtvo. Ona ga bez osjećaja nosi u stan. Otac dolazi. Ne razumije. Sprovod je nesretnoga djeteta. Nad otvorenim grobom molio je svećenik: „Kruh naš svagdanji dan nam danas..." I začuje se bolan krik okrutne maćehe, koja pade mrtva na zemlju. Riječ „kruh" probola je srce njeno, jer je kruha uskratila nejakom djetetu...

Ispitajmo se sada, nijesmo li i mi mnogo puta okrutna maćeha našem nemoćnom djetetu — našoj duši? Kad nas dozivlje: kruha, kruha nebeskoga! Možda zatvaramo vrata i ne ćemo ni da čujemo! I dugo je tako ostavljamo bez hrane i puštamo da od gladi umire... O ne, ne ćemo više tako! Poći ćemo još danas, pa sutra i dalje — da hranimo naše nemoćno dijete — našu dušu, da vječno živi!"

I snažne su riječi govornika zvonile u dušama hodočasnika. Svi su sobom zaokupljeni. Svi su pogledi sada upravljeni k Svetohraništu.

Slika treća. Oženili su mladoga Aleksija. On ostavi ženu i roditelje. Ode u svijet. Probijao se svijetom bijedan i nevoljan. Godine prolazile. Aleksije ipak zaželi opet doći svojoj kući. Obrasao bradom, iznemogao od slabosti i bijede stigne na prag svoga doma. Zatraži malo hrane. Dadu mu, misleći da je prosjak. Nisu ga prepoznali. Zatraži zaklon u njihovoj kući. Otresu se na njega. A on ih ponovno moli i moli. Smiluju mu se. Dadu mu komad krpe ispod stepenica. I tu je odsada boravio bijedni Aleksije. Nikada ga nijesu prepoznali, a bio je među svojima. Umre Aleksije. Nađu u otrcanom kaputu papir sa riječima: „Hvala vam, što ste dali zaklon vašemu sinu Aleksiju."

I govornik se okrene prema presv. Oltarskom Sakramentu i sa svom toplom srdačnosti nastavi:

„O, mili naš božanski Aleksije! Daj nam milost svoju da Te uvijek poznamo! I dođi nam u sreći... I dođi nam u bijedi... Daj da Te uvijek upoznamo, da prepoznamo svagda i u svemu svetu volju Tvoju!"

I duše hodočasnika upijaju i slažu svaku riječ... I razgovaraju već sa svojim Spasiteljem... I mole oproštenje i milost...

I dok su oči orošene suzama potražile ponovo govornika, već davno je otišao sa svoga mjesta, sigurno sretan, što je svoje hodočasnike priveo tako blizu Spasitelju.

M. Metzger.

Cvijet iz Jerusalima, blagoslovljen na grobu Isusovu i na mjestu smrti Bl. Djevice Marije, dobit će svaki na dar sa svetom sličicom, tko daruje barem 10 dinara za oltar Kraljici Hrvata u Jerusalimu!

Na obranu vjere

Jesu li možda ljudi izmislili vjeru?

Nema naroda bez vjere.

Danas o tome nitko više ne sumnja, da na zemlji nije bilo nikada naroda ni plemena, koje ne bi vjerovalo u Boga. To su čvrsto dokazali naučenjaci. Zato s prezirom možemo prijeći preko nedokazanih prigovora nekih poluobrazovanih ljudi, koji tvrde, da mnogi divlji narodi nemaju vjere. — Najčuveniji učenjak, koji je sav svoj život posvetio proučavanju vjere među nekulturnim narodima, Maks Müller veli: „Možemo danas sigurno ustvrditi, da se usprkos svim istraživanjima nije još našao narod, koji ne bi bar nešto imao, što bi sačinjavalo njegovu vjeru." (Tako piše Max Müller u knjizi: „Izvor i razvitak religije", str. 88.)

Otkuda sada to, da svi narodi imaju vjeru u Boga? Jesu li oni sami do toga došli, ili im je možda sam Bog pokazao, da trebaju u Njega vjerovati?

Što nam govori povijest vjere?

Idemo malo pogledati u samu povijest o pojedinim vjerama, jer ona nam govori, što su ljudi u najstarije vrijeme, prije par tisuću godina vjerovali.

Danas znamo iza mnogih proučavanja velikih naučenjaka, da su svi narodi u najstarije doba vjerovali samo u jednoga Boga, i to u osobnoga Boga, kojemu su svi priznavali, da je On svemoguć, dobar, milosrdan, da ljubi ljude, ali traži i to, da ga ljudi slušaju, da mu se klanjaju i da drže njegove zapovijedi.

Tako je bilo u najstarije doba. Dapače kod većine naroda našlo se, da oni imaju u svojoj predaji i to zabilježeno, da se Bog objavio prvim i najstarijim ljudima. Mnogi narodi pričaju na pr. ovo: Bog je stvorio prve ljude praoca i pramajku i Bog je s ovim ljudima bio na zemlji. On ih je sam poučavao u onim zapovijedima, što ih ljudi moraju držati prema Bogu. Najednom su ljudi uvrijedili Boga, i od onoga vremena Bog više ne dolazi na zemlju, dapače i kaznio je ljude.

Još i danas mnoga imena za Boga kod mnogih naroda potječu iz onoga najstarijeg vremena, kad su ljudi imali još čišću vjeru u Boga. Navesti ćemo nekoliko takvih imena: Kinezi zovu Boga Shang-ti (veliki car) ili Thian (Nebo t. j. Gospodar neba); Perzijci Ga zovu Ahura (Gospodar) ili Ormazd (Mudar), Semiti El, Il, Ilu (Gospodar, Svemoguć), Grci i Rimljani Zeus i Jupiter (Otac), Germani su zvali Boga Thor, Wodan (Najmudriji) i t. d. Današnji nekulturni narodi u Africi, Aziji, Australiji i Oceaniji imaju još i danas neobično lijepa imena za Boga: na pr. Veliki Duh; Otac, Stvoritelj svih ljudi, Gospodar neba i zemlje i sl.

Što nam govori sv. Pismo?

Isus Krist je svojim životom dokazao, da nije samo običan čovjek nego da je On i Bog. Od njega smo preko apostola primili pravu vjeru i Njemu moramo vjerovati. On nas je i naučio, da držimo sv. Pismo riječi Božjom i da mu vjerujemo, kao da nam Bog sam govori.

Ovo nam sv. Pismo govori, da su prvi ljudi primili vjeru od Boga, a bili su od Boga i tako nadareni, da su prije svoga pada dobro spoznavali, što moraju činiti. Došao je onaj nesretni pad, onaj neposluh naših praroditelja, a time je i kasnije potomstvo lagano sve više i više odlutalo od ispravne vjere i pravog poštivanja Boga. Premda su ljudi tako duboko pali, ipak su još najučeniji u svim narodima mogli razumom bar donekle spoznavati, da ima Bog.

Još su i naši pređi prije Isusa Krista imali neku vjeru u Boga, ali ona nije bila prava, dapače nije u svemu bila ni dostojna Boga. Ipak jedno stoji: čovjek mora da vjeruje u Boga i ništa drugo ne može da ispuni dušu umjesto Boga. Nije dakle drugo preostalo, nego da nam se opet sam Bog objavi i da nam On opet pokaže pravu vjeru.

Neki prigovori.

Ima ih, koji tvrde, da je vjera nastala iz toga, što su ljudi najprije poštivali svoje pokojnike. Kasnije su se bojali duhova ovih pokojnika, pa su napokon počeli vjerovati i u duhove Božje, pa i u samoga Boga. Ima naroda, koji se boje duhova i štuju ih možda i kao bogove, ali povijest je dokazala, da su svi narodi najprije vjerovali u jednoga Boga, a štovanje duhova nastalo je tek za kojih 100—1000 godina kasnije.

Nijesu ni svećenici ni državnici izmislili vjeru i naložili je ljudima, jer je doista nemoguće i zamisliti, kako to, da bi se od prvih ljudi do danas, dakle svi ljudi kroz nekoliko tisuću godina dali zavaravati u toj stvari. Vjera nije šala, ona nalaže i teške stvari, pa ipak svi narodi imaju vjeru. Svi narodi i svi učeni ljudi sigurno se ne bi dali varati. **Stj. Blašković.**



Oglas reg. pod S. Br. 23762 od 19. XI. 193.

Katolička akcija

Na posao u Katoličkoj Akciji

Na sve strane čujemo i čitamo ove riječi: Katolička Akcija.

Što je Katolička Akcija?

Na to pitanje najjasnije i najrazumljivije odgovorimo, ako zađemo malo u povijest Katoličke Akcije. Ona naime nije ništa nova. Katolička Akcija je stara toliko, koliko je vremena prošlo, otkako se prvi puta Isus pojavio na zemlji pa do danas. Prvi su vršili posao Katoličke Akcije pastiri sa betlehemskih poljana. Po anđelovu naputku pošli su u štalicu. Vidjeli su Dijete Isusa. I otada su svima govorili o Njemu.

Nekoliko vremena poslije bi Isus u hramu prikazan. I Ana proročica, koja ga tamo vidjela, odonda je govorila svima za Njega. — A žena Samarjanka upozna Isusa na bunaru. Isus joj opisuje njezin dotadanji život. A ona otrča u grad i zove ljude, neka dođu i vide nije li to Krist. I oni dolaze i vjeruju u Njega, i govore o Njem. Svi su ovi vršili posao Katoličke Akcije.

Zanimljiv je i vrlo važan primjer onoga Gerazenca, koga je Isus očistio od nečistoga duha. I poslije toga Gerazenac moli Isusa, da bi ga ubrojio u svoje učenike. A Isus to ne će. On hoće da Gerazenac ostane običan vjernik (lajik) i da propovijeda ljudima, što mu je On učinio. I ode i propovijedao je to u deset gradova, a ljudi su se divili. I on je vršio kao lajik posao Katoličke Akcije.

Sv. Pavao nam spominje u svojim poslanicama vrlo mnogo muževa i žena, koji su njemu pomagali u apostolskom radu. Bili su to pojedinci a i cijele obitelji. Govorili su o Isusu i Njegovoj nauci. Širili su dakle kraljevstvo Isusovo na zemlji i tako pomagali spasavati neumrle duše. Vršili su posao Katoličke Akcije. No taj su posao vršili uvijek u zajednici i pod vodstvom najprije apostola, a poslije dušobrižnih svećenika. Svi su oni bili uvjereni iz nauke Isusove i Njegovih učenika, da širenje kraljevstva Božjega i spasavanje ljudskih duša nije samo posao svećenika, nego i običnih vjernika, dobrih katolika. Tako su radili dobri katolici odonda neprestano pa sve do danas. Tako su vršili posao, koji se zove Katolička Akcija.

Katolička Akcija Pija XI.

Već su otprije namjesnici Isusovi na zemlji Pape poticali vjernike, da pomažu u poslu Katoličke Akcije. No danas su prilike za svetu vjeru sve teže i još više je ugroženo spasenje ljudskih duša. Zato sveti Otac papa Pijo XI. osobito naglašuje ovaj sveti posao, koji se zove Katolička Akcija. Sam veli, da to čini „ne bez nadahnuća Božjega".

Papa Pijo XI. točno kaže, što je to Katolička Akcija. To je: saradnja ili pomoć lajika na hijerarhijskom apostolatu Crkve. Katolička je Akcija dakle:

Apostolat t. j. nije dosta, da se dobri i revni katolici brinu samo za svoje spasenje, nego i za svoje duhovno savršenstvo. Oni moraju prema svojim silama i sposobnostima i prilikama također se brinuti i za spasenje drugih t. j. moraju vršiti apostolat.

Takov apostolat jest apostolat lajički, jer ga vrše obično vjernici, lajici. No takav apostolat mora biti organiziran. Samo udruženim silama može se postići dobar i trajan uspjeh. Istina i pojedinci mogu mnogo dobra učiniti u obrani nauke Isusove, svete naše vjere i u spasenju drugih. Ali danas se organiziraju protivnici svete vjere, za to se dobri i revni katolici mogu uspješno oduprijeti organiziranim protivnicima svete vjere samo, ako budu i oni dobro organizirani. Stoga Papa hoće, da svi oni, koji žele raditi u Katoličkoj Akciji, budu organizirani u organizacijama Katoličke Akcije. On želi, da imadu svoje posebne organizacije: muževi, žene, mladići i djevojke, djaci i učenici, sveučilištarci i sveučilištarke.

No još jedno želi papa, da taj apostolski posao ili pomaganje i saradnja u širenju i obrani svete vjere i spasavanju duša, bude hijerarhijski organiziran. Hijerarhiju sačinjavaju u Crkvi svi oni, koji imadu vlast, da vjernike vode, uče i ravnaju, a to su: papa u cijeloj crkvi, biskup u svojoj biskupiji i dušobrižnici u svojim župama, jer im je biskup povjerio dio vlasti. Dakle oko ovih hijerarhijskih predstavnika moraju se kupiti i vezati organizacije Katoličke Akcije t. j. svi oni, koji hoće i mogu, da pomažu u obrani svete vjere i spasavanja neumrlih duša.

Organizacije Katoličke Akcije jesu potpuno i samo vjersko-crkvene. One s politikom nemaju i ne smiju imati nikakovoga posla. No članovi takovih organizacija mogu se izvan tih organizacija i kao pojedinci i privatnici i građanske osobe baviti i politikom, jer nas i naša sveta vjera uči, da ljubimo svoju domovinu i svoj narod i radimo i za njegovo zemaljsko dobro i blagostanje.

Naša dužnost prema Katoličkoj Akciji.

Naša dužnost raditi u Katoličkoj Akciji osniva se na vjeri ili drugim riječima: mi imademo zato dogmatske razloge.

Prije svega, svi mi katolici: i svećenici i vjernici sačinjavamo jedno društvo, jednu organizaciju, koja se zove Crkva katolička. U jednom društvu svi su dužni da promiču i unapređuju njegovu svrhu i zadaću. Na to ih obvezuje društvena (socijalna) obveza. U našem je slučaju taj razlog, ta socijalna obveza,

PRIJAVITE SE ZA
HODOČAŠĆE U SVETU ZEMLJU
od 16 srpnja do 5. kolovoza - Cijena 7800 Din
Prijave se primaju do 1. svibnja — Upitati:
Uprava „NAŠE GOSPE LURDSKE", Zagreb.

svrhunaravna t. j. promicanje kraljevstva Božjega na zemlji i spasenje neumrlih duša.

Osim toga nas Spasitelj uči, da smo svi s Njime jedno kao što je čokot jedno s lozama, koje iz njega rastu i svoj život dobivaju. Tako smo i mi svi s Njime jedno i s Njim rastemo i živimo, a bez Njega propadamo. Ta nas zajednica sili, da se za nju i svakoga njezinoga člana svaki pojedini brine.

Sveto Pismo kaže, da mi svi zajedno s Isusom činimo jedno mistično (tajanstveno) tijelo Kristovo, kojemu mu je Isus glava, a mi udovi. Tijelo može napredovati samo onda, ako se svi organi složno međusobno pomažu, kako im to glava određuje, puti ih i uči. Glava tajanstvenoga tijela Krist nas uči po svojoj Crkvi, što i kako treba da se brinemo za tu zajednicu i pojedine njezine članove. A Crkva nas zove na posao po svojim poglavarima: papi, biskupima i dušobrižnicima; zove nas u organizacije Katoličke Akcije.

Dužnost je naša brinuti se za spas našega bližnjega, jer kako može netko ljubiti Boga, koga ne vidi, ako ne ljubi bližnjega, koga vidi, veli Isus. A najveću ljubav prema Bogu i bližnjemu pokazujemo, ako se brinemo za spas bližnjega, jer se tim povećava slava Božja.

Dužnost je naša raditi u Katoličkoj Akciji, jer nam to nalaže naša ljubav prema našem narodu i domovini. I naš narod i domovina bit će sretni i napredovat će, ako u njoj bude zajamčena pravednost, poštivanje tuđega, ravnopravnost, svetost braka, kršćanski uzgoj djece itd., jer samo tako će u njoj biti osigurana prava ljudska kultura i civilizacija.

Zato treba da se stave u službu Katoličke Akcije svi, kojima je stalo i do zemaljske i vječne sreće naše braće i sestara, našega naroda i domovine. Takovi pak muževi i žene, mladići i djevojke, učenici i učenice neka se prijave kod svoga župskoga ureda, da se upišu u društva Katoličke Akcije. **Dr P. Lončar.**

Iz kršćanskoga nauka

Presveto Trojstvo i stvorenje svijeta

„Vjerujem u Boga Oca svemogućega, stvoritelja neba i zemlje.”

Prva knjiga Mojsijeva (Postanak 1, 1—25.) počinje: U početku stvori Bog nebo i zemlju. A zemlja bijaše pusta i prazna i tama bijaše nad bezdanom i Duh Božji lebdijaše nad vodama.

I reče Bog: „Neka bude svijetlost!” I bi svjetlost. I vidje Bog da je svijetlost dobra i rastavi svijetlost od tame. I nazva svijetlost dan, a tamu noć.

I reče Bog: „Neka budu svijetla na svodu nebeskom, da dijele dan i noć, da budu znaci vremenima i danima i godinama; i neka svijetle na svodu nebeskom i obasjavaju zemlju! I bi tako.

I načini Bog svijetla velika: svijetlo veće (sunce), da upravlja danom i svijetlo manje (mjesec), da upravlja noću, i zvijezde. I postavi ih na svodu nebeskom, da obasjavaju zemlju i da upravljaju danom i noću i da dijele svijetlost od tame.

I reče Bog: „Neka bude svod posred voda i neka rastavlja vode od voda!” I načini Bog svod i rastavi vode pod svodom od voda nad svodom. I bi tako. I svod nazva Bog nebo.

Po tom reče Bog: „Neka se sabere voda, što je pod nebom na jedno mjesto i neka se pokaže suho!” I bi tako. I suho nazva Bog zemlja, a zborišta vodena nazva mora.

I reče Bog: „Neka pusti zemlja iz sebe travu zelenu, koja nosi sjeme, i drvo rodno, koje rađa po vrsti svojoj, u kojem je sjeme njegovo na zemlji!” I bi tako. I pusti zemlja iz sebe travu zelenu, koja nosi sjeme po vrsti svojoj i drvo, koje rađa rod, a svako ima sjeme po vrsti svojoj.

Još reče Bog: „Neka izvedu vode životinje, što gmižu i što lete iznad zemlje pod svodom nebeskim!” I stvori Bog nemani velike i svako biće, što živi i što se miče, što ih izvedoše po vrstama njihovim; i sve što leti, po vrsti svojoj. I blagoslovi ih Bog govoreći: „Rastite i množite se i napunite vodu u moru i ptice neka se množe na zemlji!”

Potom reče Bog: „Neka izvede zemlja bića živa po vrsti njihovoj, stoku i životinje, što gamižu i zvijeri zemaljske po vrstama njihovim!” I bi tako. I vidje Bog, da je dobro.

ISUS HOĆE DA VJERUJEM:

Samo je jedan Bog.

A u Bogu su tri osobe: Otac, Sin i Duh Sveti.

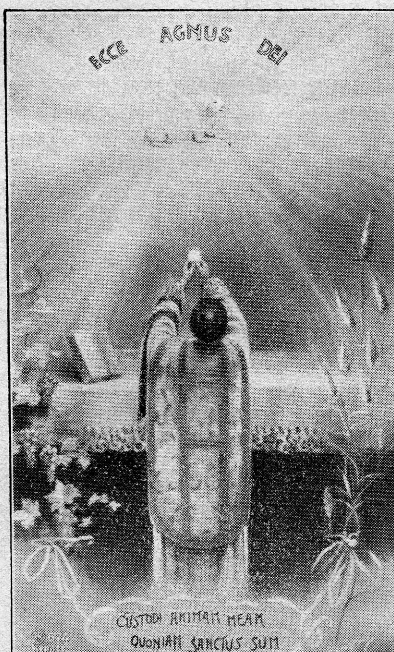
Bog je moj dobri otac; Njega moram ljubiti svim srcem svojim, njemu se pokoravati svega života. Ako to činim, jednoć ću Boga na nebu gledati licem u lice.

Bog je dao Sina svoga, da On bude moj Brat, moj Uzor i moj Spasitelj.

Razlaganje.

(Ovo pročitaj glasno i ponavljaj svojoj majci!)

* Tamo gore na nebu i u mom srcu je onaj, koji sve vidi. On oduvijek postoji. On je Svemogući i sve je iz ništa stvorio: anđele, ljude, sunce, mje-



EVO JAGANJAC BOŽJI

sec, zvijezde, bilje, životinje i svako stvorenje. — To je dobri moj Bog.

* Bog me poznao već prije, nego sam ja Njega spoznao. Mislio je na mene oduvijek.

* To je dobri Bog, koji je dao meni oca i majku, da čuvaju moj život na ovoj zemlji.

* Dao mi je svećenike, da me pouče svetoj vjeri i privedu gore k Njemu u nebo.

U dobroti svojoj poslao je Isusa, da mi bude Bratom i Spasiteljem mojim.

* U Bogu su tri osobe: Otac, Sin i Duh Sveti.

Sve su tri osobe među sobom različite, ali ipak su samo jedan Bog. Kao što otac, majka i djeca sačinjavaju samo jednu obitelj, tako su Otac, Sin i Duh Sveti samo jedan Bog.

To nam je objavio Isus, koji se ne može prevariti ni prevaren biti. Ja Njemu vjerujem svim silama svojim.

* Bog je moj dobri otac.. Postao sam dijete Božje po svetom krstu, kad je svećenik govorio riječi: „Ja te krstim u ime Oca, i Sina i Duha Svetoga" i u isto vrijeme polijevao moje čelo vodom.

Ja moram uvijek ostati djetetom Božjim. Tako ću zaslužiti, da Boga jednoć gledam i s njim se veselim uvijek.

Otsada moram, dakle, Boga ljubiti i Njemu najboljemu Ocu, služiti svim srcem svojim.

* Dobro dijete pokazuje ljubav prema ocu tako: da mu se u svemu pokorava i s veseljem vrši njegove zapovijedi; radi za njega odlučno i svim žarom; nastoji, da ga utješi u poteškoćama, što mu zadaju druga djeca, braća i sestre. Dobro dijete uvijek pruža lijepi primjer drugima. Sve je to savršeno činio Isus, Sin Božji, preljubljeni moj Brat.

Tako moraju raditi svi kršćani.

To moram i ja činiti u svom životu.

* Isus je moj uzor. Zato ću Ga uvijek promatrati nasljedovati. Jedino tako mogu ostati cijelog života, i ja kao i Isus, djetetom dobrog Boga, našega Oca.

Molitva: U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.

Odluka: Svaki ću dan se nakon ustanka i prije spavanja pobožno prekrižiti i pomisliti, da sam dijete velike Božje obitelji.

Pitanje: U čemu je tajna Presvetoga Trojstva?

Tajna Presvetog Trojstva jest u tom, što su tri različite božanske osobe Otac, Sin i Duh Sveti samo jedan Bog.

Moj anđeo čuvar

„Bog će zapovjediti anđelima svojima: Da te čuvaju na svim putovima tvojima — Da te nose na rukama svojima — Da ne bi gdje o kamen razbio noge svoje".

Sveto nam Evanđelje govori: „Gledajte, da ne prezrete jednoga od ovih malih, jer vam kažem, da anđeli njihovi na nebesima uvijek gledaju lice Oca mojega, koji je na nebesima." (Mat. 18, 10.) „Kad dođe Sin Čovječji u slavi svojoj i svi anđeli (dobri) s Njime, onda će sjesti na prijestolje slave svoje. I sabrat će se pred njim svi narodi i razlučit će ih jedne od drugih, kao pastir što razlučuje ovce od jarača. I postavit će ovce s desne strane sebi, a jarce s lijeve. Tada će reći kralj onima, što će mu biti s desne strane: „Hodite blagoslovljeni Oca moga i naslijedite kraljevstvo, koje Vam je pripravljeno od postanka svijeta."

Tada će reći i onima, koji će biti s lijeve strane: „Idite od mene, prokleti u oganj vječni, koji je pripravljen đavlu i anđelima njegovim." (Mat. 25, 31.-41.).

ISUS HOĆE DA VJERUJEM:

Dobri mi je Bog dao anđela čuvara. On mi čuva tijelo i dušu od pogibli. Njegove ću savjete uvijek slušati. Njemu ću se često moliti.

Razlaganje.

(Ovo čitaj glasno i ponavljaj pred majkom i braćom.)

* Uz mene je uvijek neko Ja ga ne vidim, jer nema kao ja oči, uši, usta, noge, ruke, tijelo. — On je duh.

Ipak on mene gleda. U isto vrijeme on promatra Oca nebeskoga. Oca Isusova i moga dobroga Boga.

To je moj anđeo čuvar!

* On čuva moje tijelo od pogibli. On bodri dušu u napasti, da se ne udalji od Boga.

Pomaže me u Borbi protiv đavla.

* Moj anđeo čuvar je jedan od onih anđela, koji su ostali vjerni Bogu. On uvijek pjeva dobrom Bogu hvalu, klanja mu se i spreman je uvijek vršiti Božju volju, volju svoga gospodara Boga.

* Bog želi uistinu, da Mu služe dobri anđeli i nama javljaju Njegovu volju. Dobri anđeli su se vrlo često javili ljudima. Pročitat ću u Bibliji ili moliti mamu, da mi pripovijeda, kako su se anđeli javili Adamu, Abrahamu, mladićima u ražarenoj peći i Danijelu proroku u lavljoj jami.

* Mi znamo i imena trojice anđela, koji su se javljali ljudima. To su: Arhanđeo Mihael, Rafael i Gabrijel.

* Arkanđeo Mihael je vođa svih dobrih anđela. Arkanđeo Mihael je nadvladao buntovne anđele, kad su se digli protiv Boga i bacio ih u pakao. Arkanđeo Mihael je protjerao ognjenim mačem prve ljude Adama i Evu iz raja tzemaljskoga.

* Arkanđela pak Rafaela poslao je Bog mladom Tobiji za pratioca na dugom putu, kad je pošao tražiti družicu svoju.

* Arkanđeo se Gabrijel javio starom ocu sv. Ivana Krstitelja i rekao mu, da će njegov sin živjeti u pustinji, biti preteča Isusov i pripravljati narod na dolazak Mesijin.

Isti je arkanđel Gabriel javio Blaženoj Djevici Mariji i zamolio je da postane majkom našeg Spasitelja, Isusa Krista.

* Na koncu svijeta Bog će poslati dobre anđele, da saberu na sud ljude.

Oni će trubiti u trube na četirim stranama svijeta, da mrtvi ustanu. Anđeli će postaviti svu djecu dobroga Boga s desne strane Isusu, jer su zaslužili nebo, povest će ih nakon toga u raj.

* Kad umrem, sudit će mi Isus.

Moj će anđeo čuvar stajati i tada uz mene, ali me ne će više moći braniti.

Tada ću biti sretan, ako sam slušao savjete svog čuvara i hodao dobrim putovima, koje mi je on pokazivao za života.

Molitva:

Anđele čuvaru mili,
Svojom snagom me zakrili,
Prema Božjem obećanju,
Čuvaj mene noću, danju
Osobito pak me brani.
Da mi dušu grijeh ne rani.
A kad s ovog svijeta pođem,
Sretno da u nebo dođem,
Da se ondje s tobom mogu
Vijekom klanjat dragom Bogu.

Odluka: Svakog ću dana uvijek, a osobito kad budem u napasti da zlo činim, pomoliti se svom anđelu čuvaru.

Pitanje: Bdiju li dobri anđeli nad nama?

Jest, dobri anđeli bdiju nad nama. Svaki čovjek ima svog anđela čuvara, koji ga posebno štiti.

Prema francuskom priredio: **A. Igrec.**

Život s Crkvom

Molitva Gospodnja

Od svih molitava najljepša je ona, koju nas je naučio sam Gospodin Isus Krist. Po Njemu se i ova molitva naziva „Molitva Gospodnja” ili jednostavno „Očenaš”. Kako je divna ova molitva, kad je pobliže promatramo. Ona glasi:

„Oče naš, koji jesi na nebesima! Sveti se ime Tvoje! Dođi Kraljevstvo Tvoje. Budi volja Tvoja, kako na nebu tako i na zemlji.!

Kruh naš svagdanji, daj nam danas. I otpusti nam duge naše, kaošto i mi otpuštamo dužnicima našima. I ne uvedi nas u napast, nego nas izbavi od zla! Amen.”

„Očenaš” se sastoji iz predgovora i sedam prošnja. Predgovor glasi:

„Oče naš, koji jesi na nebesima!“

Kad dođemo kojem svjetovnom dostojanstveniku, da ga za nešto molimo, moramo mu prije nego li ćemo mu kazati što molimo, kazati neki naslov. Slično je i u molitvi „Očenaš”. Kad stupimo pred Oca nebeskoga, kažemo Mu: „Oče naš, koji jesi na nebesima!”

I tako krasnim izrazom smijemo nazvati Boga. Poput djece velimo Mu „Oče naš”. I s pravom to činimo. On nas je stvorio. On nas uzdržava i brine se za nas. U svetom nam je krštenju ulio u dušu svoje milosti. Time smo postali Njegova djeca i baštinici nebeskoga kraljevstva.

Isus nas je učio da molimo „Oče naš”, a ne „Oče moj”. Time je pokazao da ne molimo samo za sebe, nego i za druge. Svi smo mi kao djeca Božja međusobno braća i sestre.

„Koji jesi na nebesima“. Bog je svagdje nazočan. Na osobiti je pak način nazočan u nebu. Ondje Ga sveci gleđaju u Njegovoj moći i slavi. Kad molimo Očanaš predočimo si nebo, u kojem anđeli zajedno sa svecima slave Boga pjevajuci Mu najveličanstvenije pjesme.

Prva prošnja: *„Sveti se ime Tvoje!”* Ovim riječima kao da govorimo: „Oče nebeski! Kako si veličanstven i svet. O kad bismo mogli dostojno proslaviti Tvoje sveto ime! Neka bi Te od srca hvalili svi narodi i sva plamena!”

Druga prošnja: *„Dođi kraljevstvo Tvoje!”* I s ovim riječima kao da govorimo: „Bože, daj da budemo jednom dionici Tvojega kraljevstva na nebu. Daj da se Tvoje kraljevstvo na zemlji — Crkva katolička — raširi među svima narodima. A u našem srcu neka zavlada Tvoje kraljevstvo. Ti u njemu vladaj. Da ni za čim drugim ne žudi, nego samo za Tobom.

Treća prošnja: *„Budi volja Tvoja, kako na nebu tako i na zemlji!”* Volja je Božja neizmjerno dobra i sveta. Što nam je potrebno za spasenje, to nam daje, sama ako Ga ljubimo. Kad bi svi izvršivali Njegovu svetu volju, bio bi raj na zemlji. Svi bi postigli nebesko kraljevstvo. Molimo dakle: „Oče, daj da svi vršimo Tvoju svetu volju na zemlji, kaošto je vrše Tvoji sveci na nebu”. — Kad nam Gospodin Bog pošalje kakovu nevolju kao kušnju, recimo iskreno: „Budi Tvoja volja!”

U prve tri prošnje mislimo u glavnom na slavu Božju, a u ostalima ponajviše na naše potrebe.

Četvrta prošnja: *„Kruh naš svagdanji daj nam danas!”* I s ovim riječima kao da govorimo: „Oče, daj nam danas, što nam je potrebno za život. Čuvaj nas od gladi i svake nevolje. Nahrani nas. I to ne samo naše tijelo, nego i dušu. Nebeskom, natprirodnom svojom naukom i svojom milošću. Nahrani je dragocjenim Tijelom i Krvlju Tvojega Sina.”

Peta prošnja: *„I otpusti nam duge naše, kako i mi otpuštamo dužnicima našima”.* Kod tih riječi možemo misliti: „Bože! Sagriješili smo protiv Tebe! Kajemo se. Želimo se popraviti. Oprosti nam! Ti, Bože, tražiš od nas, da oprostimo svome bližnjemu. I mi mu opraštamo, samo da dobijemo oproštenje svojih grijeha, kojima smo Tebe uvrijedili. I oni su Tvoja djeca kao i mi.”

Šesta prošnja: *„I ne uvedi nas u napast!”* Napast je zamka za grijeh. Napasti dolaze ili od đavla, ili od griješnoga i pokvarenoga svijeta, ili od vlastitih zlih požuda. Napast nije još nikakav grijeh. Ona je tek onda grijeh, kad na nju svijesno i posve svojevoljno pristanemo. Čum primijetimo napast, moramo se tako reći od nje okrenuti, to jest svratiti svoju pažnju na koju drugu dobru stvar i pomisliti u sebi: „Ne, neću da pristanem na zlo! Neću da sagriješim!” Ako su teške napasti, zazovimo Božju pomoć. U napasti se sjetimo, da nas Bog gleda, kako ćemo se sada ponijeti. Pomislimo i na to, kako ni jedan čas nismo sigurni. Svaki čas može doći smrt. Bog dopušta napasti, da iskuša našu vjernost i naše krijeposti, i da si steknemo zasluge ako pobijedimo napasti.

Sedma prošnja: *„Nego nas izbavi od zla!”* U ovoj prošnji molimo, da bi nas Gospodin očuvao od grijeha — toga najvećega zla — i od vječne propasti. Molimo Ga, da bi nas oslobodio i od vremenitih nevolja, ako bi bile na propast našem spasenju.

Riječ „Amen” na koncu Očenaša znači: Tako neka bude! Tako ,kako smo sada molili!

Vrlo zgodna molitva.

Očenaš je molitva zgodna za svako vrijeme i za svaku priliku. Možemo je moliti u duhovnim i tjelesnim potrebama. Možemo je moliti kao molitvu zahvale za primljena dobročinstva i kao molitvu hvale Bogu. Preporuča se, da ovu molitvu, koju najviše molimo, izmolimo koji puta vrlo polagano i da se kod svake prošnje neko vrijeme zadržimo i pomislimo, što u ovoj ili onoj prošnji molimo. Tako se bolje upoznajemo s ljepotom i dubinom ove molitve. Onda nam molitva neće biti teška ili čak i dosadna. Biti će nam naprotiv sve milija pa ćemo je pobožnije obavljati.

Moli i radi.

Sveti Antun pustinjak, silno je mrzio lijenost. Da ne bi njime zavladala ova velika mana, molio se jednom ovako: „Bože, čuvaru tijela i duše, daj mi milost, da ne budem nikada besposlica pred Tvojim očima”. Na to je čuo glas kako mu govori: „Antune, ako se želiš svidjeti Bogu, onda moli!”, Kad ne možeš moliti, onda radi! Uvijek budi nečim zabavljen! Radi koliko možeš i nikada Ti neće manjkati pomoći iz visine!”

Tko ljubi i štuje nebesku Gospu, darovat će barem 10 dinara za oltar Kraljice Hrvata u Jerusalimu. Darovi se šalju na Društvo sv. Jeronima. Svaki takav darovatelj dobiva na dar sličicu s cvijetom iz sv. Zemlje.

Kršćanska obitelj

Osvetnik

Tmuran je dan. Mrki oblaci plove nebom. Vjetar huči i obara grane drveća. Bjesneći, pjene se valovi na Savi. Muklo udaraju o obalu, želeći je rastrgnuti...

Po tratini, pokraj Save, šeće se Turčin. Na glavi mu crven fes omotan čalmom, što mu se nad čelom nadvila. Crni brci neuredno strše ispod orlovskoga nosa. Za pasom mu stoje samokresi. Niz bedra mu visi sablja - krivošija! Pogled, pun tuge, upire u mutne valove Save. Usne mu šapućiu:

— Oj Savo, čuj vapaj prognanika! Prevezi me na drugu stranu! Tamo mi je mili dom. Ondje mi je kolijevka otaca. U njoj mi možda još majka živi? Onamo — k njoj — vuče me srce moje!

Grudi mu se snažno nadimlju. Iz očiju mu živa munja sikće.

— Pred tri godine otjeraše me od zagrljaja majčina. Prognaše me kao pseto s rođene moje grude. Pobjegoh u svijet... Po razbojima se klatarim i služim drugima, al' osveta se tu u srcu sprema. Do danas je izvršio nisam. Sada je kucnuo čas!... Za zavičajem srce me vuče. Čeznem za zagrljajem mile majke! Želim vidjeti svoju djedovinu... Sva si lijepa domovino mila, u kojoj žive rodna moja braća — Hrvati. Ta tvoj sam sin. Tebe nosim u srcu svome. Za te prolijevam svoju krv, ali ipak težim za rodnim krajem, gdje se nalazi mali kućerak moj... Izbaviše me iz moje kuće rođena braća moja — Hrvati — što ljubim Krst, a ne klanjam se Muhamedu. Sami izdaše Križ — djedovsku vjeru — i prigrliše polumjesec, a mene, jer sam vjeran vjeri otaca tjeraju od doma moga... Osveta! Došao je čas, kada ću se osvetnim srcem osvetiti za nepravde meni nanesene. Evo me! Osvetnik dolazi k vama u posjete...

Čovjek se trgne. Stisnutom pesnicom skoči u šikarje... Najednom zaplovi preko mutnih valova Save čamac, ravnan snažnom rukom osvetnika...

* * *

Kroz gustu šumu provlači se osvetnik. Tišina ga opkoljuje. Nigdje nema žive duše. Jedino lišće zašušti gdjekada uznemireno vjetrom. Osvetnik hrli dalje. Dolazi blizu čardaka, u kome stanuje njegov neprijatelj. Zubi mu se stišću od jada. Oči mu se zakrvarile od strašne žeđe za osvetom... Najednom zabruje milozvučno zvona, s naše crkve, ispreka. Osvetnik se prekrsti. Moli pozdrav Gospin. Zatim veli:

— Bože, oprosti meni moje grijehe. Osveta me nuka, da osvetim svoj rod, da kaznim nepravdu mi nanešenu. Smiluj mi se, Bože! Smiluj se jadnom prognaniku.

Misli njegove polete kući. Obuzima ga čežnja, da je vidi, i da pozdravi u njoj svoju majku. Nekim veseljem, što prožima čitavo njegovo biće, pohrli domu svome... Tamo nađe pustoš. Kućica je sva razvaljena. Majke mu nema.

— Sve je opustošeno i razvaljeno... Majko, majko, gdje si mi?

— — —

Skrivajući se po šumi doznao je, da mu je majka umrla. Još jače iza toga uzavrije mu srce od mržnje na neprijatelja i žudnje za osvetom. Oči mu gore kao u bijesna tigra. Usne grčevito stisnute otvaraju se, da mu doviknu:

— Osveta! Osveta!

Ponovno se vraća čardaku. Ništa ne vidi oko sebe. Jedina misao, što ga prati jest: moram se osvetiti...

Dok hrli čardaku kroz šumu, približi se do vrbaka, gdje mu čamac stoji. Pogled mu padne na mutno valovlje rijeke. Najednom začuje topot konjski. Naćuli uši, da bolje čuje. Kraj Save jaši, na pomamnom, krasnom konju Turčin — dečko. Konj ponosno drži glavu. Obijesno igra nogama. Dečko uživa u tom. Veseli mu se smijeh razlijeva preko usana. Osvetnik povuče svoj samokres.

— Ovoga ću sada ubiti.

Konj veselo zahrže. Turčin ga podbode i ispali kuburu od veselja. Konj se naglo trgne. Dječak izgubi ravnovjesje i sruši se sa konja u mutne valove Save.

— Ovaj je gotov — veselo klikne osvetnik.

— Osveta je moja, ja ću je vratiti, govori Gospod — zašumi glas u njemu.

— Ljubi i neprijatelja svoga, i dobro mu čini.

Osvetnik skoči u svoj čamac. Brzo zavesla... Na površini Save opazi dečka. Valovi ga nose. Sad ga bace na površinu, sad povuku dolje...

Prognanik vješto upravlja čamac. Spretnošću svojom spasi Turčina....

— — —

Prognanik je spasio dečka. Od njega je doznao, da je to sin njegova neprijatelja. Dugo se mučio u svojoj duši, jer se želio osvetiti neprijatelju, a nije znao kako bi. Nakon dugih borba pošalje dečka kući njegovoj s porukom: Ovako se osvećuje kršćanin — katolik!

Karlo Ivančić.

Isus Krist u tramvaju

Nije tomu davno, kako su jedne francuske novine javile ovaj istinit slučaj: U Parizu su pozvali nekog svećenika u jedan bezbožni radnički dio grada. Svećenik je morao posjetiti bolesnika, pa sa sobom ponese Presveto. Obuče roketu, a preko nje obuče ogrtač. Kad je došao do tramvaja, bila su već sva kola puna ljudi i nije mogao više ući. Svećenik se uplaši, da će zakasniti do bolesnika, koji bi mogao umrijeti bez sv. sakramenata. U zadnjem času svećenik razgrne ogrtač te pokaže svoju roketu i stolu i reče: „Moram jednom bolesniku!" Svi su začuđeno gledali, a vozač tramvaja na to pozove svećenika, da uđe u kola. Čim je svećenik stupio u kola, svi su ljudi umuknuli i u čitavim je kolima bilo takvo čuvstvo, kao da je zaista sam Bog stupio u tramvaj. Kad je svećenik došao do cilja, reče:

„Hvala vam, gospodo!"

Na to mu jedan radnik reče:

„Nemate, velečasni, na čemu da zahvaljujete. To je najmanje, što smo mogli učiniti."

„Ni Krist ne može da uništi ovu lađu!“

Na bijelu nedjelju 1912. g. spremao se onaj čuveni parobrod „Titanic” na put preko Oceana. Na samom parobrodu bilo je velikim slovima napisano: „Ne trebamo ni Boga ni papu!” — „Ni Krist ne može da potopi ovu lađu!”

Doista, parobrod je bio ogroman i snažan, nitko ne bi smio ni pomisliti, da će mu se išta zla dogoditi. Prije polaska vladala je na Oceanu gusta magla i velike su sante leda prijetile opasnošću. No kapetan bio je svijestan, da će „Titanic” kao u šali preći sve poteškoće i zapovijedi, da brod krene.

Ali gle! Silni ledeni brijeg udari u parobrod, na kom su bile napisane riječi: „Ne trebamo ni Boga — ni papu!” I u taj čas taj silan parobrod razbije. Nije bilo ni vremena ni sredstava za spasavanje. Tako poginu na Bijelu nedjelju g. 1912. od 1800 putnika 1100 u valovima Oceana.

Ni Bog se ne da uvijek ismjehivati.

Gospa dobrog savjeta

Pravednost

Pravednost je stožerna krepost baš kao i razboritost. Važna je ona i potrebna svakom čovjeku za vječno spasenje, a posebno pak za napredak u duhovnom životu.

O pravednosti kao stožernoj kreposti govore bogoslovski učenjaci prema nauci sv. Tome Akvinskoga. Pravednost je naime ona krepost, koja čini čovječju volju pripravnom, da svakome dade ono, što mu pripada. Ljudi na tom svijetu živu u zajednici. Kao pojedini članovi te zajednice dužni smo zadržati pravedne odnose prema bližnjemu. Naš bližnji imade neke stvari, imutak, neka prava, dobar glas i slično. Pravednost traži od nas, da ga u tom ne povrijedimo, i ako bismo ga povrijedili, da mu načinjenu štetu nadoknadimo. Ukrade li na primjer netko bližnjemu neku stvar, povrijedio je pravednost. I ta pravednost traži od njega, da ukradeno vrati čim prije može. Ne ima li više ukradenu stvar, onda mora vratiti ili njezinu cijenu ili jednaku vrijednu drugu stvar. Svaki čovjek imade pravo na svoj dobar glas. Okleveće li ga netko, taj je povrijedio pravdu. Zato je dužan svoj grijeh popraviti. Košto imademo pojedinci kao članovi zajednice uzajamne dužnosti, koje nalaže pravednost, tako imademo i svoje dužnosti i prema zajednici. To znači: Pravednost nam nalaže i propisuje u mnogočem naše odnose prema pretpostavljenima i duhovnim i svjetovnim poglavarima. Ali i od njih pravednost traži, da svojim podložnicima u istinu daje pravdu, da im dijele podjednako sve blagodati, da od njih traže jednako vršenje dužnosti, pa ih i točno prema zasluzi nagrade ili prema potrebi kazne.

Ovo nekoliko misli o samoj pravednosti pokazuje nam ujedno i njezinu veliku važnost za red i mir na ovom svijetu. Bez pravednosti nije moguć pravni poredak. Gdje se gazi pravednost, ondje vladaju strašne nepravde. Tu se otimlje, krade i vara, bližnjega se pogrđuje, oduzimlje mu se dobar glas, prema pretpostavljenima se širi neposluh i prava revolucija, prema podložnima se gaze ljudska prava. Za mirom i poretkom svaki pošten čovjek teži, no to mu može zajamčiti samo i jedino pravednost. „Velik je sjaj pravednosti”, s pravom naglasuje sv. Ambrozije. I Duh Sveti nas opominje na pravednost po ustima proroka Izaije? „Djelovanje pravednosti je mir, plod pravednosti je zadovoljstvo i sigurnost”. „Nema li pravednosti” — kaže sv. Augustin — „onda država postaje špiljom razbojničkom, jer što su napokon razbojničke špilje, nego li male države, pune nepravde.”

Hoćemo li živjeti životom udešenim po pravednosti, onda moramo ponajprije u svom srcu ugušiti želju za novcem i zemaljskim dobrima. Tko se podade ovoj požudi, taj nužno gazi pravednost. Neurednoj težnji za zemaljskim dobrima teško je na pošten način udovoljiti. Ona raste neprestano. Čovjek postaje nezasitan. Ni s čime nije zadovoljan, nikada mu nije dosta. Na nepravdi onda zgrne veliko blago. U tom pogledu bit će vrlo korisna pomisao na prolaznost i smrt. Sve prolazi. Prolaznost svega, što je zemaljsko, i napokon smrt uvjeravaju nas o istinitosti riječi sv. Pavla: „Ništa nismo na ovaj svijet donijeli, a jednako ne ćemo ništa ni odavle odnijeti”. Moramo se čuvati i nedopuštenih sjetilnih užitaka. Takvi užitci traže od čovjeka mnogo novčanih žrtava, a osim toga jako mu potamnjuju razum. Nije onda čudo, da ga onda bacaju u nepravednost. Čovjek se mora čuvati svake i najmanje nepravde, pa je onda ne će tako lahko pogaziti. Istinska ljubav prema bližnjemu bit će svakom i najboljom čuvaricom pravednosti, jer „ljubav ne traži svoje, nego sve snosi”, kako lijepo uči sv. Pavao.

Pravednost je dakle potrebna, da uzmognemo putem vječnog spasenja ići. Grijesi nepravde opasni su i za to, jer se svaka nepravda mora popraviti, a to je često puta vrlo teško. Pravednost vodi u nebo, a nepravda u vječnu propast. Kad je tome tako, onda je jasno, da se put savršenstva, koji na osobiti način vodi u nebo, ni ne može zamisliti bez pravednosti. Našom pak pravednošću mora upravljati sveta vjera, jer pravednosti bez vjere ne može biti, što više ni zamisliti se ne može.

Priredio: **Dr D. Hren.**

CVIJET IZ JERUSALIMA

blagoslovljen na grobu Isusovu i na mjestu smrti Bl. Djevice Marije, dobit će svaki na dar sa svetom sličicom, tko daruje barem 10 dinara za oltar KRALJICI HRVATA U JERUSALIMU!

Adresa: DRUŠTVO SV. JERONIMA,

ZAGREB, Trg Kralja Tomislava broj 21

Iz Apostolata sv. Ćirila i Metodija

Katolička Akcija i naš apostolat

U zagrebačkoj nadbiskupiji provodi se velikim poletom uređenje Katoličke Akcije. Osnivaju se nova društva, a stara se preuređuju prema načelima, koja su iznesli preuzvišeni Nadbiskupi u svojoj okružnici. Križari su prešli u Katoličku Akciju, a domagojskom tajništvu najavljeno je već kojih 90 novih udruženja. Velika je dakle novo uređena fronta Katoličke Akcije u zagrebačokj nadbiskuspiji, a povećava se, hvala Bogu, iz dana u dan. I u drugim našim biskupijama postoje razna udruženja Katoličke Akcije, a i nova se osnivaju. Naš se Apostolat sv. Ćirila i Metodija obraća svim udruženjima i svim pojedinim članovima, koji su tako oduševljeno stupili u Katoličku Akciju, da ne zaborave na veliku ideju svetog Sjedinjenja. Zato ih molimo, da se svojski zauzmu za naš Apostolat.

Članovi Katoličke Akcije u bilo kojem udruženju jesu i imadu biti potpora svome župniku u pastirskom radu. Oni to čine pod vodstvom i isključivim ugledom crkvenoga poglavarstva. Pojedini su župnici u našim krajevima prezaposleni sasma svećeničkim poslovima. Svjetovnjak ne može mjesto svećenika dijeliti svete sakramente, ali mjesto njega može u zajednici s njime preuzeti mnogo drugih posala. Takve pomagače svjetovnjake imali su već i sami Apostoli. Crkva ih je upotrebljavala u svako vrijeme, pa ih upotrebljava i danas. To su današnji apostolski pomagači, udruženi u Katoličkoj Akciji. Oni pomažu svoga župnika u svakom radu, pa ga neka i što više pomognu u radu za naš Apostolat. A koliko dobra mogu oni u tom pogledu učiniti. Ako se dadu na sakupljanje članova za naš Apostolat, učinili bi mnogo. Upozoruju li od vremena do vremena članove na njihove dužnosti, opet su mnogo učinili. Prikupljaju li nove pretplatnike „Naše Gospe Lurdske" kao našeg glasila, učinili su veliko djelo za Apostolat. Sakupljaju li članarinu, opet su u velike pomogli Apostolat i njegov rad. Naša je članarina jamačno najmanja od svih društvenih članarina. Zaposleni župnik ne dospijeva sakupljati sitniš za našu članarinu. Koliko li mu lijepo u tom mogu pomoći članovi udruženja Katoličke Akcije. Jednom riječju skoro sve ono, što bi morao svećenik raditi za naš Apostolat, mogu preuzeti na sebe oni.

Molimo, da ova naša prošnja ne bude glas onoga, koji vapije u pustinji. **D.**

Savremeni mučenik

Pred godinu dana svanuo je u Varšavi čovjek u otrcanom odijelu ruskoga seljaka. Obuća mu je bila poderana. Crte patničkoga lica i cijela uboga pojava bila je svjedokom, da je došao čovjek trpljenja u Varšavu. Nakon nekog vremena upoznali su ljudi u tom izmučenom čovjeku Antuna Maleckoga. Malecki je bio veliki socijalni organizator ruskoga radnika u Petrogradu. U 72. godini života došao je u Varšavu, opterećen tužnom poviješću petgodišnjega tamnovanja u Rusiji. Prije 45 godina postao je ruskim katoličkim svećenikom. Teško je opisati, što je sve učinio u svom životu taj divni svećenik, socijalni organizator. Njegov život je pun apostolske revnosti i gorljivosti. Godine 1927. imenovan je apostolskim administratorom sa sijelom u Petrogradu. Kao takav primio je i biskupsko posvećenje. Biskupsko njegovo djelovanje trajalo je samo dvije godine. I te 2 godine bile su godine neprestanih progona i velikoga trpljenja. Konačno je bačen u tamnicu, odakle kroz punih pet godina djeluje na osebujan način, napose žrtvama za svoje ljubljene vjernike. Pušten iz tamnice dolazi u dvor prijatelja kardinala nadbiskupa varšavskoga. Nije dugo uživao njegovu gostoljubivost, jer ga je bolest prisilila, da se sklone u sanatorij časnih sestara Elizabetinaka. Tu je zaklopio svoje umorne oči na vječni počinak, dne 17. siječnja ove godine. Mrtvo tijelo savremenog mučenika preneseno je u varšavsku katedralu. Ogromno se mnoštvo varšavskih vjernika izmjenjivalo kod odra velikoga biskupa. Dne 21. siječnja odslužio je u katedrali svečane zadušnice nad mrtvim ostancima pokojnika sam primas poljske kardinal Hlond. Katedrala je i tom zgodom bila dupkom puna pobožnih vjernika. Poslije svetih čina spušten je lijes i zatvoren u katedralsku kriptu. Poljaci glavnoga grada su veoma ponosni nad time, da u njihovoj sredini počiva savremeni mučenik, veliki biskup Antun Malecki.

Papa svetog sjedinjenja

Sadašnji sveti Otac papa Pijo XI. nazivlje se s punim pravom misijskim papom. Taj naslov on zaslužuje u potpunom opsegu. Njegovim su se nastojanjem katoličke misije u poganskim zemljama razmahale, kao nikada prije. Taj njegov veliki rad okrunjen je i uspjesima, jer svete misije neprestano napreduju. Čitave bi se knjige mogle napisati o tome, što je sve današnji sveti Otac poduzeo u radu za misije. No kako mi njega nazivljemo misijskim papom, tako bismo ga morali i punim pravom nazvati papom svetoga Sjedinjenja. U prošlom broju našega lista izvadili smo nekoliko misli, koje se nalaze u njegovoj poslanici prigodom 1100-godišnjice rođenja sv. Ćirila. Sveti Otac govori ondje pun žara za sveto Sjedinjenje. U istom pismu pridaje „zaslušenu hvalu Apostolatu sv. Ćirila i Metodija", za sve, što se već u tom po-

gledu kod nas učinilo za tako plemenitu i uzvišenu stvar." I daljnje riječi vrhovne Glave Crkve katoličke pune su poticaja za rad u Apostolatu. Sveti je Otac, taj misijski papa, podijelio Apostolatu sve one povlastice, koje je dao „Društvu za širenje vjere" i misijskim udruženjima. Koliko je duhovnih i novčanih darova upotrijebio za jadnu Rusiju, o tom ne ćemo jamačno nikada na tom svijetu imati točan pregled. To je u jednom i drugom smislu tako ogromno djelo, da ga slabe ljudske sile nisu kadre prebrojati. Što li je divna molitvica: „Spasitelju svijeta, spasi Rusiju..." Dok se nije riješilo rimsko pitanje, molili smo da se jednom riješi pitanje slobode svete Stolice. Dobri naš sveti Otac sada daruje molitve cijelog svijeta nakon tihe svete Mise za Rusiju. Mnogo bi se još dalo navesti dokaza, kako je misijski papa ujedno papom svetoga Jedinstva. A sve ovo, što je u kratko nabačeno, nije ni za što, nego da nam bude poticalom za naš rad. Sveti Otac pozivlje na rad i sudjeluje u tom radu, a mi se moramo odazvati i prihvatiti Božjeg djela. Molitve i rad za Apostolat sv. Ćirila i Metodija, molitvama su i radom prema nakanama pape svetog Jedinstva. Lijepo nas u tom smislu upozoruje sveti Otac na molitvu, koju je sv. Ćiril molio za Slavene na samrti: „O, Bože, koji si stvorio sve anđeoske čete i svete duhove, razastro nebo i utvrdio zemlju, umnoži svoju Crkvu novim četama i udruži sve u jedinstvu duha, sjedini, vjerni puk u svetoj vjeri i vjernom ispovijedanju iste, te udahni u njihova srca svoju blagost, da se dadu na dobra djela i da čine, što je Tebi drago..."

Naprijed stopama sv. apostola Ćirila, prema pozivu i divnom primjeru svetog Oca pape, velikog pape svetoga Jedinstva! **D.**

VIJESTI IZ KRŠĆANSKOG ISTOKA

JUGOSLAVIJA.

„Pravoslavlje" o Isusovcima. Srpski časopis „Pravoslavlje" smatrao je potrebnim, da pouči svoje čitače o Isusovcima, pa je donesao vrlo ružan članak pod naslovom: „Ko su Jezuite". Članak vrvi povjesnim neistinama, pa se čudimo, kako može netko danas tako pisati: danas, kad je povijest sv. Ignacija tako podrobno proučena ne samo od Isusovaca, nego i od stručnih povjesničara. Samo luda zaslijepljenost može tvrditi, da je sv. Ignacije htio u Palestini postati „muhamedancem" i samo takova zaslijepljenost može prigovarati ćudorednim zasadama njegovim. Srpski „historičar" prišiva sv. Ignaciju Luterove nazore kad kaže: „Lojola je učio svijet, neka samo vjeruje, a onda Bog će mu oprostiti grijehe, bili kakovi... Glavno je, da čovjek vjeruje, a onda neka griješi koliko hoće". Baš obratno, sv. Ignacije se borio protiv Lutera, koji je pisao Melanchtonu poznate riječi: „Esto peccator et pecca fortiter, sed crede fortius" (Budi griješnik i griješi jako, ali vjeruj jače!). Žalosno je kad pravoslavni „Historičar" može pisati o katoličkim redovnicima takove i slične neistine!

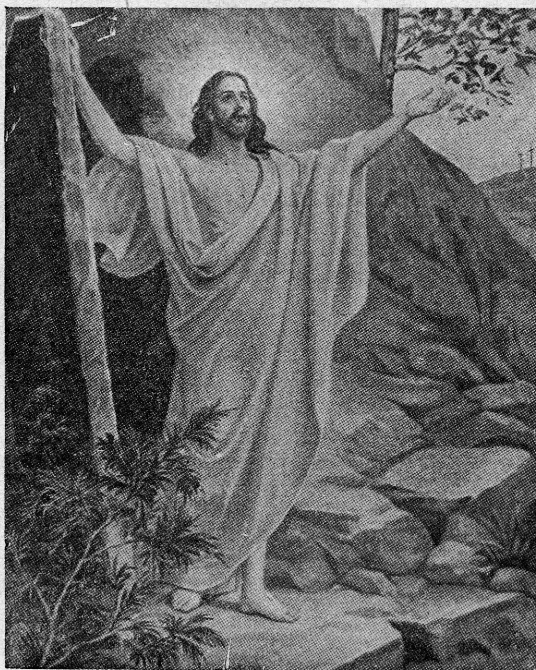
Nova palača srpskog patrijara u Beogradu je nakon dvije godine radnje izgrađena. Cijela zgrada izvana i iznutra izvedena je u srpsko-bizantinskom slogu. Uz privatnu kapelu patrijarovu ima palača i veliku kapelu, koja će obuhvatati mjesta za 600 ljudi. Ta nije još obojadisana. Nije se žalilo troškova. Troškovi se namiruju iz državnih prihoda!

POLJSKA.

Misijski zavod u Lublinu. Po želji Sv. Oca Pape preuzela je vodstvo misijskog zavoda u Lublinu novo osnovana „Družba Kristova za iseljenike", koja je dosad djelovala u sjemeništu u Potulicama. Osim odgoja misionara za poljske iseljenike preuzela je Družba dužnost i brigu oko odgoje svećenika latinskog obreda za Rusiju. Kardinal Hlond, koji je osnovao sjemenište u Potulicama, donesao je zavodu, družbi i pitomcima poseban blagoslov Sv. Oca, koji se mnogo zanima za novi red.

FRANCUSKA.

Kozaci u Notrdamskoj crkvi. Pjevački zbor donskih Kozaka pod ravnanjem dirigenta Kestrjukova putuje po Evropi, pa nastupa često i u katoličkim crkvama. To je prvi slučaj, da je pravoslavni duhovni zbor održao svoje priredbe i u francuskim katoličkim crkvama. Nedavno je taj zbor priredio duhovni koncerat u staroj notrdamskoj katedrali. Prisutan je bio i kardinal Verdier, koji je blagoslovio dirigenta Kostrjukova. Zbor je pjevao ruski „Cheruvimskuju" od Lomakina, „Oče naš" od Šeremetjeva te niz drugih crkvenih pjesama. Ruske novine donesle su fotografske snimke pjevačkog zbora s kardinalom Verdierom u sredini, a i francuska je štampa o tom zboru mnogo pisala.



USKRSNU, KAKO JE REKAO!

ČEHOSLOVAČKA.

Velehradske svečanosti. Ove godine imale bi se slaviti na Velehradu dvije velike svečanosti. Ove se naime godine navršuje 200 godina, što je velehradska bazilika uništena požarom 16. jula 1719. bila obnovljena i posvećena. Usto se ove godine navršuje 1050. godina od smrti sv. Metodija na Velehradu. Nu pošto se ove godine slavi veliki narodni katolički kongres u Pragu, obavit će se pomenute dvije proslave tek propisanim pobožnostima u crkvama. Vanjske svečanosti na Velehradu obavit će se godine 1936. Te će se godine sastati na Velehradu sedmi unionistički kongres.

RUSIJA.

P. Aleksandar Wierbicki, bivši župnik u Mukarovu kod Kameneca Podolskoga, umro je nedavno u izagnanstvu ruskom. Opet jedan mučenik više.

Broj Rusa iza granica. Prema izvještaju Nansenova odbora kod Društva naroda imade svih Rusa, što živu izvan Rusije, 8,300.000. Od ovih postadoše 7,500.000 podanicima drugih država, dok se 800.000 broji među emigrante. Od ovih živi 600.000 u velikoj bijedi materijalnoj i moralnoj. Njih pritište gospodarska kriza jače nego druge, jer spadaju među one nesretne, koji nemaju posla. Tako Rusija usrećuje svoju vlastitu djecu!

Bezbožnički muzej u nekadanjoj crkvi sv. Izaka u Petrogradu proširen je na nekoliko novih odjeljenja, koja se izrugavaju poganskim religijama Azije. Tako je na pr. u odjelu za Budizam izrugan „Budistički raj". Tu je postavljena nova skupina predmeta, koji izvrgavaju ruglu samanske obrede, kakovi su u običaju u sjevernoj Sibiriji.

Sovjetski kovači. Zanimljiv naslov. Zar ne? U sovjetskim listovima mnogo se sada piše o kovačkom pitanju. Zašto? Nekada je svako seoce imalo svoga kovača. Taj je imao dosta posla potkivajući seoske konje. Kovači su bili čestiti obrtnici, pa su živjeli dobro. Kad su na rusko ladanje došli komunisti, proglasiše kovače za „kulake". Većina kovača ili je izginula u pokoljima ili bila odvedena u zarobljeništvo. Na taj način ostali su konji bez posluge. Boljševike za to nije bolila glava. Mislili su, da će im konji biti suvišni, jer će traktori obavljati njihov posao. Kad su na mnogim mjestima traktori izdali, došli su konji opet do vrijednosti. I tako je nastalo „kovačko pitanje". „Vepru" (kratica za veterinarski ured) zatražio je narodni komesarijat unutarnjih djela, da pusti kovače iz zarobljeničkih tabora. Ali prekasno. Većina kovača je izumrla, a koji su preostali, te je trebala vojska. „Vetupru" nije preostalo drugo, nego da osniva nove kovačke škole. Ali što se dogodilo sada? Ove zime se te škole zatvaraju, i to za to, jer: 1. nema ugljena, 2. jer nema potkova i 3. jer nema čavala za potkove. A bez ovoga ne mogu kovači raditi. Krivnju za ove nedostatke nosi „Umno" sovjetsko gospodarstvo. U cijeloj SSSR imade tek 5 malih tvornica kovačkih potrepština. Njihove produkte treba vojska, dok za ostalu državu ne ostaje ništa. To je, kad se uvodi bezglavi komunizam!

POBALTIČKE DRŽAVE.

Oko Baltičkog mora stvoriše se iza rata tri nove države: Litva, Letonska i Estonska.

Litva je u vjerskom pogledu većinom katolička zemlja, jer imade 80% katolika. Vjerska organizacija je ova: Nadbiskupija u Kovnu, te četiri katoličke biskupije: u Košedarima, Poniewieži, Telšima i Wilkowyskama, te samostalna prelatura u Klajpedu. U tim biskupijama imade 440 katoličkih župa, 990 svjetovnih svećenika i 160 redovnika. Osim toga radi u Litvi oko 500 katoličkih redovnica. God. 1927. sklopila je Litva sa Svetom Stolicom konkordat. Međutim konkordat je obustavljen, te prilike s Vatikanom nisu uređene.

Letonska je u većini luteranska. Oko pol milijuna katolika podvrgnuto je u crkvenom pogledu nadbiskupu u Rigi. U Letonskom imade 142 katoličke župe, od kojih svaka imade po jednog svećenika. Sloboda katoličke vjere je ondje zajamčena konkordatom što ga je Letonska sklopila sa Svetom Stolicom god. 1922.

U Estonskoj ima jedna trećina pravoslavnih a dvije trećine luterana. Katolika imade tek 0.2%. Ti su u crkvenom pogledu podvrgnuti nadbiskupu u Rigi. G. 1924. uređena je posebna apostolska administratura sa sijelom u Taljinu.

NJEMAČKA.

Unionistički tjedan u Munchenu. Društvo „Catholica Unio" priredilo je od 17. do 25. siječnja o. g. u Munchenu unionistički tjedan. tri puta služena je u teatinskoj crkvi sveta liturgija u istočnom obredu, a svake večeri držala su se stručna predavanja s kratkom pobožnošću. Govorili su: Profesor Dr. J. Zellinger: „Što dugujemo kršćanskom istoku?" — Profesor Dr. J. Aufhauser: „Razvoj i širenje kršćanstva na istoku do islama". — Profesor Dr. A. Michael: „Istočni crkveni raskol". — Profesor Dr. J. Lippl iz Regensburga: „Islam i pad kršćanskog istoka". — O. Mihael Schwarz OSB iz Amaya: „Grčka liturgija sv. Ivana Zlatousta". — O. M. Tarchnišvili iz Gruzije: „Kršćanstvo u Gruziji". — Dr. Ad. Ziegler: „Pokušaji i nade sjedinjenja". — Dr. Hrizostom Baur OSB: „Boljševizam i ruska misija".

Društvene vijesti

Članarina i darovi „Apostolata Sv. Ćirila i Metodija". God. 1934. poslaše „Apostolatu": Župni ured u Andrijaševcima 12 Din. Adolf Blaga, župnik u Ferdinandovcu 51 Din. Ana Kremer, povjerenica u Valpovu 64 Din. Stjepan Peček, župnik u Taborskom 50 Din. Marinko Lacković, župnik u Nijemcima 186 Din. Josip Puceković, župnik u Dubrancu 10 Din. Stjepan Mikulček, župnik u Kravarskom 10 Din. Andrija Busija, župnik u Novom Čiču 10 Din. Josip Majsac, župnik u Odri 10 Din. Stjepan Šoštarčić, župnik u Starom Čiču 10 Din. Mijo Posavac, župnik u Sv. Klari 10 Din. Ivan Stančić, župnik u Šćitarjevu 10 Din. Nikola Grbin, župnik u Veleševcu 10 Din. Mijo Stepanić, župnik u Velikoj Gorici 10 Din. Leopold Vernik, kapelan u Kravarskom 10 Din. Blaž Buntak, župnik u Ivanić Kloštru 10 Din. Josip Telebar, župnik u Dubrovčaku 10 Din.

Plemenitim darovateljima Bog platio!

ZLATICE

(Nastavak.)

Za ljubav suzica.

Na Ivanovom je dvoru dugo i dugo vladala velika žalost. Njega je dizao samo njegov anđeo utjehe. On je obodren primjerom svoje kćerke postao sve više i više pobožan, i tako sve većma predan u svetu volju Božju. Zlatica je sveudiljno napredovala u duhovnom životu. Njezino predanje u svetu Volju Božju i njezina ljubav spram Premiloga gorjela je snažno u njezinoj duši. Ta je ljubav iz dana u dan sve više rasla. Njezina je naime duša i riječju i djelom vapila:

„Presveto Srce Isusovo, daj, da Te ljubim sve više i više, i jedina nagrada mojoj ljubavi neka bude da Te sve to više ljubim..."

Nakon majčine smrti zamolila je Gospu Lurdsku, neka joj Ona bude Majkom. Pobožnost spram nebeske Majke bila je u Zlatice uvijek velika. Sada je još više rasla. Kako je kćerka svaku večer prije spavanja poljubila svoju majku, tako je sada svaku večer poljubila ruku na kipu Gospe Lurdske. Lijepi je duhovni život tražio novih kušnja. Začudno, ali tako stoji. Božanski je Spasitelj trpio od jaslica do križa. Zato On sam odabrane duše vodi. putem trpljenja, podaje im počinak samo u sjeni križa. Zlatici baš kao i njezinom ocu, nadošle su nove kušnje. Njemu su ipak bile znatno olakšane, jer nije imao tako nježno srce kao Zlatica. Ona je nešto obolila, pa se otac odlučio, da pozove u kuću svoju sestru, ne bi li joj ona zamijenila majku u teškoj bolesti. Za vrijeme cijele bolesti imala je Zlatica vrlo malo koristi od svoje tetke. Kad je pak ozdravila, onda joj je tetka postala stalnim izvorom novih kušnja. Ona je naime bila sasma drugačije ćudi i drugačijih nazora od Zlatice. Gospođa Nevenka, sada već udova, bez djece, bila je žena vrlo lakomislena. Nije bila protivna svetoj vjeri, no za vjerske dužnosti nije ni malo pitala. Nedjeljnu dužnost nije redovito vršila. Da nije njezin brat bio protivan, ona bi na sve mrsne dane dala kuhati meso za objed i večeru. Bogu se pomolila jedva kada. Po ćudi je bila vrlo zagrižljiva, volila je ujedati. O svemu i svakomu je stvarala nagle i obično krive sudove. Volila je zabave i samo zabave. Bučnije zabave bile su joj tim milije. Bila je ujedno strastvena planinarka. Svaki tjedan je najmanje jedamput otišla na Sljeme. Takvi dani su bili još najzgodniji. Iz lijepe prirode vratila se nekud mirnija i bolja. U nekada tihom Ivanovom dvoru nastalo je sada mnogo buke. Vrlo je često pozivala goste. Ivančicu je silila, da tom zgodom svira glasovir, ne bi li gosti što više plesali. Neprestano je napadala, čemu je tako smrznuta i nepokretna. Premda je Zlatica bila po ćudi vesela djevojka, bučne zabave, koje bi ju odalečivale od pomisli na Božju prisutnost, nije nikako volila. Najgore joj je bilo, kad ju je tetka neprestano tjerala u društvo raznih mladića. Nisu bili doduše loši i pokvareni, no Zlatica to nije voljela. Često puta se izjadala Ljerku, kako teta postupa. Ljerko je znao lijepo i nježno tješiti, a i uzeo bi je pred tetkom u zaštitu. To pak tetka nije nikada podnosila. Seljak, koji živi od potpore njezinoga brata, taj da se usudi njoj protusloviti. Njegove lijepe riječi, uvijek bi izvrnula, i onda još gore udarila s pravom tučom pogrda na Zlaticu. Po svemu se vidjelo, da ona imade uz to još i druge nakane. Dobro se ugnijezdila u kući svoga brata, pa joj je smetalo, što Zlatica raste, razvija se i što će doskora moći sama postati gospodaricom u kući. Zato je i željela, ne bi li Zlatici oko zapelo o kojega mladića, da je onda što prije udade i makne iz kuće. Takav mladić smije biti, prema njezinim osnovama, i Ljerko, samo se onda mora maknuti daleko iz dvora. Zlatica je tada bila već maturanticom, ali nikada nije htjela ni u snu pomisliti na udaju. U duši je svojoj bila tako neviňo dijete, da nije sve to niti razumjela. Osjećala je samo neku odvratnost od tetkinih namjera, u koliko ih je zapažala. Trpjela je mnogo radi bučnoga života, koji je odsele u kući zavladao. Ipak je u svojem velikodušju uvijek nastojala tetku kako tako ispričavati pred ocem, kad bi joj on štogod prigovorio. Osim toga je podvostručila svoje molitve za nju. Najgore joj je bilo, kad je tetka često i prečesto puta ujedala svojim krivim sudovima i raznim napadajima. I njezin oštri i nepravedni postupak prema družini ju je znao ožalostiti. Čim bi i najljepšim i opreznim načinom stupila u obranu družinčadi, onda jao njoj. Tetina bi vika dopirala do udaljenih šuma. O velikim blagdanima tetka se poskrbila za posebne kušnje i boli za Zlatičino srce. Zlatica bi najradije takve zgode sprovela u miru i tišini uza svoga Premiloga, pa s dragim ocem. Tetka je sve uredila sasma protivno. Na te dane moralo je u kući biti osobite buke. Dan prije moralo se svašta priređivati za goste. U nacrt ovih pri-



ISUS SE UKAZUJE MARIJI MAGDALENI IZA SVOGA USKRSNUĆA

redaba došla je redovito bura protiv Zlatice. Ona da je svemu kriva, ako štogod ne uspijeva posvema glatko, jer ona ne voli zabave.

Baš prvi Božić nakon majčine smrti bio je Zlatici osobito bolan. Majka je umrla tek pred deset mjeseci, i Zlatica je nužno osjećala u duši veliku žalost, kad se približavao taj veliki blagdan. Tetka je htjela spremiti veliku zabavu, no otac to nije dopustio. Ta, cijela kuća bi morala biti još u žalosti. Tetka se na to strašno oborila na Zlaticu.:

„Gdje si ti, opatico?" vikala je što je grlo dopuštalo. „Ti si tatu nahuckala! On bi dopustio, da se Božić lijepo proslavi, ali dakako, ti želiš cijeli dan prevrtati očima po crkvi. Pa ti čini tako! Nas pusti na miru! Zašto huckaš njega? Nesretnice licumjerna."

Zlatica nije smjela niti riječi kazati u svoju obranu. Napokon nije mogla, jer je tetka samo vikala i vikala. Bilo joj je u duši tim teže, što su joj se glavom neprestano vrzli neki slatki spomeni krasnih božićnih blagdana uz pokojnu majku. Badnji dan i sveta noć bila je za nju u boli i suzi. Na sam Božić otišla je poslije jutarnje svete Mise, i pošto je primila u dušu svoga Premiloga, u grad. Željela je taj blagdan sprovesti što više uza Nj... Na Jelačićevom trgu srela je svoju dobru prijateljicu Ivančicu. To je bila jedna vrhunaravna duša, teška patnica na ovom svijetu. Ta je znala lijepo tješiti svaku bol. S njome se zaputila u stolnu crkvu. Kako li su bile prijateljice sretne, kad su ondje na propovijedaonici zapazile svetoga biskupa Landga. On je iz propovijedaonice vodio sve ljude, sviju staleža i svake dobe pred Betlemske jaslice. Svršavao je nagovorom djeci. Prikazao je djeci, kako Dijete Isus trpi u jaslicama. Pokazao je suze maloga Spasitelja, opominjao je djecu, neka danas stave pred Malog Isusa svoju odluku strpljivosti:

„Sve ću rado trpjeti za ljubav suzica maloga Isusa..." Njegova je riječ bila tako nježna i mekana, a opet tako je snažno prodirala u svačiju dušu, da se nitko nije mogao oteti tomu. I odrasli ljudi i malena djeca orosila su svoje oči i oduševljeno su ponavljali srijeći svetoga propovjednika.

I Zlatica i Ivančica osjetile su u svojoj duši neodoljivu snagu biskupovih riječi. Njegova sveta duša bila je duša nevinoga djeteta, kraj sve njegove dubokoumnosti. A duše dviju prijateljica bile su također skroz na skroz nevine djetinje duše. Zato su si usjekle u svoja srca:

„Sve ću rado trpjeti za ljubav suzica maloga Isusa..."

Nakon propovijedi ostale su još kod dviju svetih Misa, a onda su se rastale. Zlatica je išla kući utješena. Ona je mislila samo na jedno:

„Sve ću rado trpjeti za ljubav suzica maloga Isusa..."

Po tom načelu i po toj odluci, na prvi Božić nakon majčine smrti, Zlatica se vladala u cijelom svojem životu. Zato je mogla snositi inače tako strašnu svoju tetku.

Kod kuće je toga dana donijela i Ljerku božićnu uspomenu od svetoga biskupa:

„Ljerko, Ljerko, sve ću rado trpjeti za ljubav suzica maloga Isusa..." (Nastavit će se.)

za
30%
Jeftinije!
Postoji samo jedan Pyramidon — i to onaj sa Bayer-ovim križem i Njegova cijena upravo je sada znatno snižena, pa je to najbolja prilika za sve one, koji ga još ne poznaju, da ga sada iskušaju.
Pyramidon pomaže pouzdano i sigurno protiv sviju boli, migrene i menstruacionih tegoba.
Pyramidon
TABLETA
BAYER
Zastupstvo „Jugela" k. d. Zagreb, Gajeva 12. Oglas registr. pod S. br. 8305 od 2. V. 1934.

Euharistijski kongres u Ljubljani

Od 28—30 lipnja održat će se u Ljubljani veliki Euharistijski kongres za sve katolike u našoj državi. Upozoruju se i naši čitatelji na kongres. Mi smo dužni i unutarnjim načinom iskazati ljubav Euharistijskom Spasitelju, a dužni smo to i izvanjskim načinom svečano pokazati. Već sada moramo početi s molitvama za uspjeh kongresa i za naše hrvatsko sudjelovanje ondje. Treba i štediti, da uzmogne čovjek namiriti putne i opskrbne troškove. U svakoj našoj biskupiji osnovan je poseban odbor za kongres. U zagrebačkoj nadbiskupiji adresa je odbora:

Zagreb, Kaptol broj 29.

XIV. Hodočašće u Lurd

Trinaest puta je već pošlo iz naših strana hodočašće u Lurd k Našoj Gospi Lurdskoj. A sada spremamo četrnaesto hodočašće. Ono će poći u mjesecu kolovozu (augustu) ove godine. Poći ćemo, jer i nas Gospa Lurdska zove na ono sveto mjesto, gdje Je slave na osobiti način već blizu osamdeset godina razni narodi iz dalekih zemalja. Ne ćemo, da zaostanemo za njima. I nas poziva Gospa kao i njih riječima, koje je rekla Bernardici: „Hoću da mi dolazi ovamo mnogo naroda. Hoću da dolaze u procesijama!" Spremajmo se dakle na četrnaesto hodočašće u Lurd, koje polazi u mjesecu kolovozu (augustu) iz Zagreba.

TKO LJUBI I ŠTUJE NEBESKU GOSPU,

darovat će barem 10 Din za oltar Kraljice Hrvata u Jerusalimu. Darovi se šalju na Društvo sv. Jeronima. Svaki takav darovatelj dobiva na dar sličicu s cvijetom iz Svete Zemlje.



I.

„Sigurno si i ti čuo to guslanje večeras?" zapita tusti gradski vijećnik Dimitrije Burkalović svoga sudruga Adolfa Stiefela, koga je našao u dvorani gradske vijećnice.

„Kakovo guslanje?" odvrati začuđeno sušičavi gradski vijećnik Stiefel pa zalije svoj suhi kašalj čašicom požeške šljivovice.

„Ta, bolane, zar si prespavao svoju večeru, da nijesi čuo guslanja po gradskim ulicama. Već sam htio dati nalog kapralu Marku, da zatvori onoga potepuha..."

„Zar se i opet dotepao u naš kraljevski i slobodni grad Požegu kakav muzikaš?" prekine u novom začuđenju žedni Stiefel Burkalovićevo razlaganje pa zalije ponovni kašalj novom čašicom.

„Ama da! U gostionici k Bijelom Volu ti svira, brate, da sve ori. Kako su prozori bili otvoreni, mogao sam da čujem onu staru našu iz ‚Fra Luke Ibrišimovića', koju smo kao niželkolci ko ludi pjevali. Zastavio sam se — istinu da kažem — pa zapjevao uz gusle tihim glasom jednu kiticu iz te pjesme, da me nitko ne čuje. Ali onaj svirač nije opetovao posljednjeg stiha, kako smo mi to u ono doba činili. Nekakav tuđinac — Talijan ili nešto takvo!"

„Ej, da te je tvoja žena uhvatila, dok si tamo pjevao! Bio bi pun „Požeški Glas". A jesi li ispitao sve potankosti o njemu? Da nije možda talijanski špijun — jer na našem slavnom gradu cijelo kraljevstvo počiva!" reče svečano Stiefel, pa se zadubi u razmatranje o šljivovici uopće, a o svojoj praznoj boci napose.

„Ne znam ništa o njemu, ali sam vidio, da mu je desna strana lica sasvim spaljena kao od baruta. Tako imamo za svaki slučaj obilježje, po kojemu ga možemo slijediti i u Tursku", reče samosvijesno Burkalović pa pozdravi gradske vijećnike Jozu Smoljana, Đuru Grossa i Andriju Komušića, koji su zajedno stupili u dvoranu.

„A i vi ste svi jamačno slušali to guslanje?" zaviče na pozdrav Stiefel pridošlicama.

„Ta mani se guslanja... i flaše! Gudi ti već opet u glavi," grubo odmjeri Smoljan. „Zar da vijećamo o guslaru, kao da nemamo drugog posla!"

„Da, gospodo vijećnici — otvaram sjednicu! A danas imademo da riješimo vrlo važnu stvar," zaviče Burkalović u sav glas, da tako prepriječi svađu među Stiefelom i Smoljanom. „Imamo na dnevnom redu pitanje, što da ovo slavno gradsko poglavarstvo učini sa slijepom učiteljicom Marijom Bedeković. Čudim se, da se takva mlada osoba ne može prihvatiti kakva probitačna puta. No slijepci su tvrdoglavi — ali ne ću da budem surov. Ne dobivaju svi slijepci u gradu potpore od gradske uprave."

„Ali ona nema nikakvih rođaka, koji bi je mogli podupirati," primijeti dobroćudno Stiefel.

„A zar nije dobila nikakve nagrade za one dvije knjižice, što ih je nedavno izdala?" odbrusi zlorado Smoljan, samo da razgnjevi Stiefela.

„Ta, tako ti lude glave Tvoje, tamo na trgu, što bi dobila za nekakve knjižice o divljem cvijeću?" upita posprdno Komušić pa dostojanstveno zasuče crveni brk i pljune na pod. „Tko će živ jošte trošiti novaca na knjige o ljubicama, kada ih se čovjek može u Vučjaku zabadava nagledati do mile volje?!"

„A kažeš, da nije dobila za tu knjigu ni prebite pare?" upita zgroženi Stiefel.

„Ni pare," reče lakonički Gross, a još im je dužna za tiskanje posljednje knjižice. Bio sam neoprezan, kada sam preuzeo tiskanje, ali sam se nadao, da će mi nekako platiti — kako je to učinila pri prvoj svojoj knjižici."

„U Požegi su samo nekoji višeškolci kupili tu knjižicu," izvijesti Burkalović. „Pa i moja je kći kupila primjerak i kaže, da je u njoj cijela naša inteligencija izvrgnuta smijehu i ruglu."

„A što je naslov te knjižice?" upita Stiefel.

„Vučjačke ljubice" za šest dinara," odgovori Gross.

„To ti je to!" potvrdi Smoljan i udari šakom po stolu.

„Po naslovu bi čovjek mislio, da će u toj brošuri čitati nešto o ljubicama, a kad tamo puna ti je knjižica nekakvih sova i puževa i školjka i leptira i kukaca i ljudskog tijela. Ona tvrdi, da ima negdje nekakav duhovni svijet uz ovaj naš svijet, u kojem mi svi skupa zadovoljno živimo. Ona također raspravlja o tom, kako od kišnice postaje snijeg i zašto su noge u kukaca dlakave. Tko se zanima za to? Tko bi pri zdravom razumu dao za to i šest para — a nekmo li šest dinara? Moj je sin Steva donio tu knjižicu doma, a kad sam je prolistao — istjerao sam ga skupa s knjižicom... da mi se s njom ne usudi..."

„Ali, čovječe, što si se toliko razglagoljao! Ta taj naslov mora da ima nekakvo alegoričko ili preneseno značenje," prigovori Stiefel, da uvrijedi Smoljana. „Ja sam maturirao, a ne kao ti, što si bio istjeran iz trećeg razreda s trećim redom. Ona je očevidno htjela prikazati razvoj svemira, pa nam dava za šest dinara opis onoga, što je uzelo u šest dana"" ili šest ili šezdeset ili šest stotina milijuna godina, da se razvije. Da si imao barem ‚dovoljno' iz latinskoga u

Stelzera, to bi znao, što je *ne sutor supra crepidam* — a ovako ti kažem prosto po šijački: Opančaru, brini se za svoje opanke — a više stvari ostavi mudrijima od sebe. Razumiješ?"

„To je uvreda poštenja!" zakrikne Smoljan pa skoči sa stolca. „A ti, kad si bio pijan na posljednjem vatrogasnom plesu, vikao si ko bijesan *sum dux Regiae contra ignom* — pa te tako đaci sada zovu i kažu, da ne znaš ni deklamirati.. veli mi moj Steva. Ali — što sam htio da kažem? — ovakvo se piskaranje ne da obraniti ni latinskim citatima, jer što nam koriste knjige o životinjstvu i bilinstvu? Samo smo se s njima namučili u gimnaziji."

„Ja da, ali ti ne," nasmije se Stiefel grohotom, „jer si i od profesora Gosta dobio sasvim nedovoljno."

„Tot je to!" zaurla Smoljan i zakroči k Stiefelu.

„Gospodo, mir!" zagrmi Burkalović. „U ime gradonačelnika, kojega zastupam na ovoj odborskoj sjednici — zapovijedam: mir! Naš se starodavni i slavni grad mora zauzeti za djevojku — ovdje rođenu i ovdje uzgojenu, koja je polazila najviše nauke u Zagrebu, gdje je postigla doktorat filozofije na sveučilištu i dobila profesorsko mjesto u ženskom liceju, ali za kratki čas po tom je obolila od ospica, pa oslijepila. Brzo iza toga joj i majka umrla te ostavila dosta veliki dug na kući, u kojoj je skromno živjela od mirovine svog muža. Djevojka mirovine nema, ona treba pomoći od ovog gradskog poglavarstva. Zato vas sve pitam, što imamo da uradimo u toj stvari?"

Grobna tišina je zavladala dvoranom.

Burkalović je mislio, da bi se gradsko poglavarstvo najlakše riješilo te slijepe djevojke, kada bi je preporučilo Milosrdnim Sestrama u Zagrebu, čije je škole djelomice polazila i koje bi ju mogle smjestiti u svom djevojačkom institutu kod Sv. Duha, a Smoljan je bio za to, da ju se pošalje u Zavod za slijepe i gluhonijeme u Zagreb.

„Jer ako ostane ovdje, mi je moramo uzdržavati," završi svoje razlaganje Smoljan, „a to znači, da moramo povisiti poreze, na koje se već i tako naši poštovani sugrađani tuže. Tot je to! Iz zloga na gore!"

„A zašto je ne bismo sada svi skupa posjetili," predloži Stiefel, „pa da čujemo, što ona sama o tom svemu misli?"

„Taj mi se prijedlog sviđa!" klikne oduševljeno Burkalović, koji se već ozbiljno počeo bojati, da to vijećanje nikamo ne vodi, pa da će se cijela stvar i opet morati odgoditi. „Ona je dvadeset i šest godina stara, pa mora da znade, šta hoće. Ako ste svi suglasni u tom, prošećimo se Vučjakom do njezina kuće — a ja dižem sjednicu!"

(Nastavit će se.)

Jeronimski vjesnik

„SLUGE ANTIKRSTA" zove se najnovija jeronimska knjižica po dinar. Već po samom naslovu zanimat će svakoga ta knjižica i svaki će pitati: „A tko su ti sluge Antikrsta?" I svaki, tko uzme da čita ovu knjižicu, začudit će se, kad sazna, da se ti sluge Antikrsta nalaze tako blizu nas, oko nas, dolaze među nas i rade među nama za svoga gospodara, koji hoće da sruši Kristovu vlast nad ljudima, da uništi vjeru u Krista u dušama našim. Ne žalite dinar za ovu knjižicu, koja je pravo duševno blago. Napisao ju je jedan sveučilišni profesor zagrebački, koji najbolje pozna i našu narodnu dušu i neprijatelje onoga, što nam je svima najsvetije. Otiđite svom župniku i zamolite ga, da vam od Društva sv. Jeronima nabavi ovu knjižicu.

„RUŽARIJ" zove se najnoviji roman, što ga je ovih dana izdala jeronimska Knjižnica Dobrih Romana. U tom se romanu pripovijeda o nekoj ružnoj djevojci i slijepom umjetniku, pa čitanje te knjige mora potresti svakog čitaoca u dnu duše. Napisala ju je engleska spisateljica Berkli, a preveo Vojmil Rabadan. Knjiga ima 240 stranica, a stoji 30 dinara (za naše pretplatnike 20 dinara). Naručuje se kod Društva sv. Jeronima.

„DOMAĆICA U KUHINJI" je od sviju ovogodišnjih jeronimskih knjiga prva sva rasprodana. I još se uvijek mnogo tražila. Zato je iznova tiskana. U tom novom izdanju opisano je još više jela, kako se priređuju. Sve naše žene i djevojke trebale bi da imadu ovu knjigu, koja im može bezbroj savjeta dati kod kuhanja i priređivanja hrane. To je uopće sada najbolja i najjeftinija hrvatska knjiga o kuhanju. U njoj je opisano oko 550 jela, kako se priređuju Knjigu su sastavile Marija Cezner i Stanka Andrić. Ima 100 stranica, a stoji 10 dinara. Dobiva se kod Društva sv. Jeronima.

„O POSTANKU SVIJETA" zvat će se nova jeronimska knjižica po dinar, koja će izaći pri koncu ovoga mjeseca, pa na nju već sada upozorujemo.

NA HRVATSKI OLTAR U JERUSALEMU, koji ćemo podići u svetom tom gradu, gdje je Isus, Spasitelj naš, na križu umro za nas, treba da mislimo sad pred Uskrs i o Uskrsu više nego ikad. I tkogod može, neka žrtvuje mali darak za to, da uzmognemo i mi Hrvati u Isusovom gradu imati svoje svetište, gdje će se sveta misa prinositi Svevišnjemu za sreću sviju Hrvata katolika. Tko daruje bar 10 dinara, dobiva na spomen sličicu sa cvijetom, koji je blagoslovljen na Spasiteljevu grobu. Darovi se primaju kod Društva sv. Jeronima (s oznakom, da je to za jerusalemski oltar).

DAROVI ZA OLTAR KRALJICE HRVATA U JERUZALEMU.

Plemenitim darovateljima, kojih smo imena donijeli u dosadašnjim brojevima našeg glasnika, pridružili su se još i ovi: Po 20 Din: E. Trbojević iz Zagreba, M. Baić iz J., M. Masojević iz O., K. Solomun, M. Pečenjak i M. Golubić iz K., obitelj Mažec iz Sv. L., Lj. Pril iz V., E. Salamon i J. Šubalja iz Zagreba, A. Novak iz V., J. Vičić iz Zagreba i G. Kasač iz B. V. — Po 15 Din: S. Mataić iz P., M. Rožanković iz M. Markulin iz T. — Po 10 Din: M. Vrljić iz L., B. Zobec iz B., I. Pisk iz N., T. Magdić iz O., A. Govedarović iz O., J. Kožić iz L., M. Kovačić iz S., C. Fras ,V. Posavec i J. Hajduk iz Zagreba.

Kraljica Nebeska neka nagradi sve darovatelje!

Milodari za gradnju Hrvatskog Zavjetnog Svetišta Majke Božje Lurdske

MJESEČNI DOPRINOSI IZ ZAGREBA:

Po 100 **Din**: Preč. g. Mato Lovadinić, Forster Josip.

Po 50 **Din**: Gajer N., Dr Vasić, Brlek Marija, Senečić Lujza, Đuro i Ruža Sviben, Pospišil Stjepan, Sipovac Sabina, Msgr. dr Janko Šimrak, Dapčić Ante, Krleža Milan.

Po 40 **Din**: Obitelj Dr Stipan.

Po 30 **Din**: Dr Ljudevit Gući, Vuinović Matilda, Bragić Terezija, Vukušić Josipa, Laštrić Nikola i Karmela, Butković Sestre, Obitelj Pfeifer, Pavlović Katarina, Sertić Zora i Ana.

Po 15 **Din**: Vandekar Amalija, Strgar Marija, Dr Miroslav Šantek, Tatek Marija, Vadalna Marija, Žlender Josipa, Obitelj Suknaić, Vranjicani Mila, Dr. Maričić Mijo, Stepančić Lenka, Štengl Zlata, Čiček Slavica, Šipuš Hermina, Marohnić Uršula, Prikril Marija i Josipa.

Po Din 20: Steinberger Mila, Furjan Marija, Malec Josip, Rolić Ljubica, Dubravec Nikola, Obitelj Doljanski, Ratkajec Kristina, Brukner Karolina, Frebe Antonija, Čorić Ljerka, Knjižara Kugli, Grahovac Mira, V. Č. Mijo Međimorec, Kožić Marija, Nadi Julka, Premuš Julija, Konrad Cecilija, Magijrij Stjepan, Haklik Ladislav, Obitelj Degoricija, Belašković Marija, Obitelj Kovač, Stiplošek Jelka, Jordanić Marija, Frank Ružica, Barić Štefanija, Vujec Valent, Špehar Ana, Stern Simon i Eduard, Šeratnik Marija, Mužar Bepica, Topolšek Gusti, Petković Stanko, Marcheti Slava, Dr. Matić Pajo, Obitelj Fegić, Ferković N., Obitelj Jugović, Wellisch Paula, Dohne Elizabeta, Obitelj Badaj, Pliverić Dragica, Kolarikć Fanika, Srkulj N., Obitelj R. Debeljak, Šestan Šime, Šupe Jelka, Riumpl-Bobić Ljubica, Obitelj Saijer, Obitelj Žerjav, Pavelić Marija, Ljubić Marija, Obitelj Kolar, Obitelj Škorjač, Cvitovac ud. Ana, Obitelj Jurković, Barić Adela, Santini Marta, Svoboda Zlata, Jesenskij Ružica, Schoppl Ivan, Obitelj Margetić.

Po 5 **Din**: Pavelić Ante, Lončarec Franjo, Fiala Karlo, Miličević Živko, Babić Ivo, Nosil Elizabeta, Kernal Fanika, Pichler Hermina, Belas Marija, Križanac Matilda, Mihelčić Cvijeta, Fristački Ivan, Pavša Marija, Lamot Katarina, Klišanić Mandalina, Fuška Zora, Andrulić Barbara, Petracija Marija, Banjeglav Milka, Turek Rezika, Fantoni Blanka, Lončar Katica, Kutnjak Anka, Varga Klara, Beděković Joža, Bošnjak Leka, Harina Antonija, Kos Marica, Haramija Mirko, Čizmek Terezija, Puntijar Magda, Ćuk Gjuro, Jelka Kranjac, Belić Slavko, Santoj Rok, Samargjija Josipa, Banek Mijo, Tomašinec Dragutin, Miholić Valentin, Čegelj Bara, Čegelj Jana, Banić Zvonko, Radić Marko, Gračak Martin, Pavliček Ladislav, Matko Barica, Banek Ljuba, Benšek Ljuba, Đurak Stjepan, Trnčević Elizabeta, Bošmir Kata, Bošmir Elizabeta, Banić Vinko, Trnčević Bara, Kranjac Vjera, Banić Milan, Kos Julka, Banić Dragica, Banek Dora, Banić Jana, Banić Mirko, Banić Franjo, Haraminčić Gjuro, Ivan Puntijar, Bajan Pavel, Puntijar Josip, Perković Petar, Sekula Blaž, Haramija Luka, Vučko Valent, Strković Bara, Grđan Đuro, Đuran Mijo, Dolovčak Ana, Dolovčak Ana, Dolovčak Kata, Dolovčak Kata, Jelačić Ivan, Haraminčić Elizabeta, Krišto Ivan, Krišto Vid, Margetić Terezija, Bunjak Elizabeta, Strepački Ante, Grm Agneza, Filipčić Emica, Hržina Josipa, Klasiček Filip, Novak Štefanija, Peuc Antonija, Šak Marija, Aleksandra Rudolf, Mrkoci Mirko, Šurina Ptilija, Subotnik Josipa, Fras Rado, Rodina Marija, Posavec Veronika, Djeca Kulcar, Kos Pepica, Zdoc Antonija, Mate Pitent, Baranović Marija, Karađole Dunica, Harlavi Veronika, Harlavi Elena, Vijember Vilima, Delak Romana, Musić Fanika, Zoričić Marija, Canaki Franjo, Kovačić Silvija, Majstorović Marija, Kraus Franciska, Lupel Paula, Ribec Danica, Milić Ivan, Tušek Marija, Ruklač Cecilija, Šarotar Fanika, Rebrina Marica, Marinko Marija, Wagner Katica, Wirte Klotilda, Bartek Mijo, Šoba Rozika, Pandžić Ivan, Golubar Drago, Marijančić Ivan, Kanes Ana, Benc Ivan, Anka Maričić, Ortenski Vjera, Kjabudin Ana, Mudrić Ana, Sokolić Dragica, Zebovec Marija, Gerarko Anica, Meštrović Ana, Čućek Barica, Stunković Olga, Cesarec Julijana, Radović Ana i Marija, Sartori Božidar, Smetko Jelka, Sviben Jurica, Bojs Josip, Majcenović Josipa, Kosovčić Julka, Šantek Radoslav, Ribarić Leopoldina, Wais Ivanka, Marković Angjela, Rožankovski Marijana, Kosovel Vilim, Morasi Anka, Gećek Draga, Ursa Barica, Bukal Angjela, Zdrilić Krsto, Staršek Štefa, Kelo Emil, Odić Anica, Šimunđa Marija, Franić Katica, Urleb Helena, Zupan Marija, Saračević Dominik, Habiduš Rudes, Zdelar Evica, Kunstek Stjepan, Fekeža Gjuro, Podraški Ivka, Novak Milka, Stošić Zlatko, Frčko Slavica, Brajnik Vida, Obitelj Maček, Ružak Milan, Suhodobnik Cecilija, Banjšak Matilda, Obitelj Lucić, Obitelj Bašić, Goričan Josipa, Čorko Marija, Begna Draga, Katnić Mila, Felser Ivan, Krlec Marija, Halarija Viktor, Košćal Jelka, Hiseh Charlota, Glivarec Marija, Obitelj Zgurić, Obitelj Dobrinić, Obitelj Karničar, Čiček Slavica, Sarić Vinka, Horvat Leopoldina, Stojadinović Anka, Iskra Amalija, Polić Ana, Fras Ljubica, Kovaček Katarina, Obitelj Pokupac, Alil Pavao, Han Marija, Tuđa Antonija, Bugar Jana, Ravellant Katarina, Knicih Ludvika, Frgić Josip, Vavra Jelisava, Šok Josip, Brecko Josipa, Jelić Terezija, Breček Justina, Zemljak Terezija, Lang Dragutin, Stojčić Marija, Morkoč Jelka, Bračić Barbara, Šuštarko Vilma, Slavić Petar, Šmihen Jelisava, Nikel Anastazija, Jamnickij Marija, Korontaj Marija, Gregor Julka, Peharda Marija, Wasle Štefica, Jakopić Josipa, Burnešić Zdenko, Fridrich Oskar, Vrjovski Leon, Babić Josip, Medvešek Marija, Tomašić Marija, Dokleva Stanka, Švajger Hinko, Širola Ljubica, Bošnjak Franica, Kocijanić Maks, Pećnjak Marija, Miklić Anka, Jemeršić Vjera, Klokočar Olga, Pećnjak Jelisava, Jerbinšak Florijan, Posavec Stjepan, Novačac Olga, Obitelj Holler, Hohnjec Franjo, Škudaš Stjepan, Šulek Katica, Elinger ud. Marija, Majcen Anton, Mikić Terezija, Zdelar Evica, Merc Barica, Ivanović ud. Jelena, Zicar Blanka, Šimunić Franjo, Prof. Melkus, Obitelj Hrenović, Petričević Zlata, Obitelj Trupinić, Krček Marijana, Ofner Fausta, Obitelj Turković, Vitković Matej, Sladojević pl. Matej, Hirschl Charlotte, Rukavina Zlata, Polčić Marija, Željeznjak Antonija, Obitelj Ivaniš, Šarić Stanka, Mesarov Martin, Begna Draga, Kostovec Ivan, Stošić Maca, Medved Dragica, Strmac Ružica, Komjanić Volena, Jagušić Karica, Felser Ivan, Krkljac Marija, Schibret Marija, Obitelj Šorić, Stubičar Jelka, Obitelj Mrnjavčić, Obitelj Balogh, Obitelj Šimunić, Matetić Fani, Obitelj Turković, Šperger, Licitar Ruža, Obitelj dra Trobora, Grgurek Gita, Hrenčić Hinko, Drljan Franjo, Kalšek Matilda, Čajko Šandor, Han Marija, Sladojević pl. Matej, Vitković Matej, Hiršl Vatroslav, Jug Micika, Dobša Danica, Ožeg Đuro, Kraus Zora, Šustić Nikola, Kobe Rozalija, Koren Vera, Humsky Ivka, Halavanja Viktor, Jakovac Julija,

Obitelj Mejaški, Dobša Danica, Ožeg Đuro, Kraus Zora, Grgurek Gita, Sertić Vera, Martinolić Marija, Obitelj Hrenović, Lovreković Terezija, Grogl Julijana, Obitelj P. Bračić, Prof. Melkus, Petrač Marija, Ofner Marija, Marjančić Ruža, Iver Ema, Ofner Fausta, Marković Katica, Vrečar Dragica, Obitelj Lubin, Krček Marjana, Senčar Regina, Knoflič Antonija, Tomašek Terezija, Sakać Matija, Prisler Zdenka, Kovačić Elvira, Šulek Katica, Tomerlin A., Vodička Franjo, Kolarac Jagica, Mikulčić Marija, Forić Ana, Obitelj Šečak, Hranić Ciril, Makoter Terezija. (Nastavlja se.)

Promjena godišnjih dobi

Promjena godišnje dobe donosi sa sobom mnoge promjene, koje su važne za ljudski organizam i zdravlje.

Proljeće, ljeto, jesen i zima četiri su važne promjene. Te promjene važne su za gospodarstvo, za različne radove i u glavnom za sve ono, što s čovjekom živi u životnoj zajednici. Narod kaže: „Svako godišnje doba ima svoj rad, svoje jelo i svoje odijelo." To što kaže narod to je tačno. Spomenuta četiri godišnja doba možemo opet podijeliti u dva glavna razdoblja i to u proljeće, ljeto kao prvo razdoblje, te jesen i zimu kao drugo. Na prelazu iz ovih glavnih razdoblja ponavlja se i regenerira čitava priroda, a s njom i čovjek. Stari kaput je pošteno izdržao jednu jesen i zimu, treba ga temeljito isprašiti, pokrpati i donekle obnoviti. Biljke i voćke treba okopati, nagnojiti, životinje urediti i tako dalje redom. A čovjeka, ljudsko biće, koje se dnevno troši u borbi za život treba također u neku ruku obnoviti. Promjene godišnjih doba donesene su redovno i bolesti, jer je ljudski organizam i previše osjetljiv na svaku promjenu. A te bolesti jače su baš u to vrijeme i brže se primaju čovjeka, jer je organizam oslabljen i time pristupačniji svim bolestima. U to pogibeljno vrijeme treba dakle nastojati i tražiti pomoćna sredstva, s kojima će ojačati organizam. Naše tijelo u svom konačnom obliku hrani se sa krvi, jer je krv ona, koja izdržava na životu ljudsko tijelo, pomaže njegov razvitak i daje materijal potreban za regeneraciju i zamjenu stanica. Najvažnija sastojina krvi je željezo. Takav jedan preparat koji prvi nadomješta željezo, je „ENERGIN" za jačanje krvi, živaca i apetita. „ENERGIN" je isproban od stotine tisuća ljudi s uspjehom, o čemu svjedoče tisuće priznanica. „ENERGIN" se daje djeci tri puta na dan po jednu malu kašiku, a odrasli ga uzimaju tri puta dnevno po jednu veliku kašiku i to prije jela.

„ENERGIN" je dobar i koristan preparat za svakoga bez razlike spola i godina.

„ENERGIN" dobiva se u svim apotekama u zatvorenim (originalnim bocama) od pola litre. 1 boca „Energin" 35 Din. Poštom šalje: **Laboratorij „Alga", Sušak.**

3 velike boce „Energin" 110 Din., 6 boca „Energin" 220 Din i 1 boca badava. 12 boca „Energin" 440 Din i 2 boce badava. Reg. S. Br. 4787 / 32.

PRIGODNI DOPRINOSI IZ ZAGREBA:

Po Din 10·— N. N., Lukanić Rud., Payer Marija, Vilković, Kikl L., Debegović Franjo, Trbuhović Marija, Tecilazić Ante, Bobinac Sofija, Platinovšek Milan, Svetić Alojzija, N. N., Horvat dr Rudolf, Branlić Marija, Sertić Jure, Branko B. stud. med., Šutej, Čanić, Šunjić Stjepan, Katić Fanika, N. N., Bednjanec, Lukić Marija (12), Cvitković Zora, Partaš V., Zagorka d. d., Moslavac Jozefina (u Zahvalu), Heinsalter Marija, Plivelić Jelka, Matijević Terezija, Maldini Josipa, Feljak Marija, Ljekarna Salvatoru S. Mittelbach, Pukljak Ivica, Hapčić Stjepan, Broz Stjepan, Severin Filip (20), Vrabec Eva, Orešković Anđela, Arnst Ivana, Kovačić Josip, Goranec Anka, Č. S. Milosrdnice, F. S., Svetan, Pleolić, Mokrović, Ostermann prof. Stjepan, Špoljarić Ivan, Malonik Ivan, Kovačić Milka, Jedinak Franjo, dr Protulipac, Kocjanić J., ČČ. SS. Uršulinke, Jagar Marija, Petrišić Mirko, Tederski Stijepo Krešimir, Burgstaller Ivan, Križ Lacko, Babić Ivo, Hršak Ivan, Hrpec Nikola i Ljubica, Jalkab Franjo, N. N., Dolovski Gabrijela, Kratković Matija, Čč. SS. Sv. Križa „Rodilište", Benić Mirko, Zorić Berta, Radoha Marija, Juranić Vlatka, Dragica Lončarić.

Po Din 5·— Hirschl optičar, Jungwirth F., Bauer Marija, Kik Marija, Berković Marija, Medved Pepica, Josip Domić, Katušić Leopoldina, Kepa Julija, Katušić Barbara, Špringelski, Banjeglav Milka, Mueller Jakov, Velja Vilim, Froelich Janja, Remetina Marija, Paulić Marica, I. K., Gašpert Marica, Kalivut Lila, Ivančić Ivan, Kučera Slavoljub, Matijević Tone, Bobić Branko, Bakasović Jelka, Vereš Josip, Pelar Nikola, Žagar Albert, Blažeković Zdenka, Topljak Mica, Špiler dr Ivan, Brunčić Ida, Stiperski Pavao, N. N., N. N., Mlač Juraj, Pug Janja, Lomac Franjo, Karađole Danica, Petroci Josip, Kornfeld, Frančić Slava, Hus Velimir, Zeininger Dragica, Biškup Josip, Zenić Mate, Telebar Josip, Jungwirth Filip, Boršić Otilija, Steininger Marija, Karić Dragica, Hus Velemir, Olafija Ivan, Hržić Josip, Balčić Katica, Polić Robert, Adamović Josipa, Ljekarna Sv. Roku, Padovia Svetozar, Karlić Dragica, Fantoni Blanka, Debelić Vlasta, Mihalinec Anka, Vidmar Petar, Petroci Josip.

PRIGODNI DOPRINOSI IZ POKRAJINE:

Sombor: Bogišić Martin 50. — **Slav. Požega:** Rukavina Pero 20, Kuketić Josip 20. — **Sombor:** Link ud. Jelena 50. — **Split:** Vrandečić dr Mato 20. — **Sušak (Trsat):** Jurković Emilija 10. — **Sv. Vid (Malinska):** Župni Ured 200. — **Varaždin:** Švagel Edmund i djeca 10. — **Vinica (kraj Varaždina):** Ladika Marija 50. — **Virovitica:** Franjevačka sakristija 99.50 „Za gradnju crkve Gospe Lurdske u Zagrebu darivamo 100 Din, da nam presveta Bogorodica izmoli sretnu smrt. — Josip i Marija, supruzi". — Takovo pismo dobismo 25. XII. sa bankom od 100 dinara, i to Vam šaljemo odbivši poštarinu. — Sakristan, Virovitica). — **Zemun:** Mihelčić Hilda 10.

PRIGODNI DOPRINOSNICI IZ BRNELIĆA:

Sabrao **Brnelić Josip:** Po Din 10: Josip Hlača, Petar Juretić, Slava Juretić, Bogdan Juretić, Marija Kukuljen, Marija Juretić, Josipa Širola, Ursa Pilčić, Tereza Bernobić, Viktorija Žmerić, Tereza Zoretić, Paulina Žmerić, Slava Kopš, Marija Hlača, Stanko Radetić, Matejka Radetić, Matejka Radetić, Matejka Radetić, Stjepan Radetić, Petar Radetić, Juraj Maršanić, Dr Augustin Juretić konzultor Beograd, Josip Burić kapelan Jelenje, Matejka Grleš, Marija Randić, Tonka Radetić, Katica Juretić, Stanko Petrović, N. N., N. N., N. N., N. N., N. N., N. N., N. N., N. N., N. N., N. N., N. N.— Po Din 5: Marko Juretić, Ivanka Silić, Jakov Blažević, Marija Stipić, Jorja Katić, Romano

Juretić, Sofija Maršanić, Juraj Radetić, Lojza Radetić, Marija Lukežić, Ivan Radetić, Koloman Radetić, Paškvalina Radetić, Ivan Lukežić, Ivana Radetić, Anton Zaharija, Ida Velić, Katarina Brnje, Ivan Šimac.

PRIGODNI DOPRINOSNICI IZ CETINJA:

Sabrala **Tinka Barabaš:** Po Din 10: Ivka Jelenić, Gauš Anka, Gubert, Puclin, Sulimanović 10, Stjepan i Matilda Kovačević 30, Tinka Barabaš 20.

Zahvale i darovi

MARIJINA APOSTOLSKA DUŠA. Jedna plemenita revniteljica Marijine slave u B. kod Valpova, dijeli djela milosrđa duhovnih gdjegod joj se pruži prigoda. Kako u selu nema ni crkve ni svećenika, to su ljudi mnogo zaraženi nevjerom, vjerskim nehajem i neznanjem. Jednome od istaknutijih razbolilo se u siječnju ove godine muško dijete. Gospođa je žalosnom ocu ponudila lurdske vode za dijete, ali otac je to u ime svoje nevjere odlučno odbio. Gospođa je molila za dijete. I 3 tjedna poslije šalje taj nevjerni Toma u ½12 sati u noći, moli i kumi gospođu, da dođe moliti sinu mu, koji da se strašno muči. Pošto se je radilo o tifusu, gospođa je poslala molitvenik i lurdske vode i dijete se umirilo. Sutradan je dala sliku Majke Božje od Zdravlja, koju je otac rado primio i u kući se je mnogo molilo. Otac je dapače potražio i svećenika, te se je dijete sa blaženim smiješkom na licu preselilo u vječnost, gdje je našlo svoju dobru nebesku Majku.

Najljepša hvala dragoj Gospi Lurdskoj, što mi je pomogla naći namještenje sinu.

Zagreb, 16. ožujka 1935. **Rozalija Knežić.**

Prošle godine bijah u velikoj neprilici. Neprijatelji htjedoše svom silom da me uništе. Od velike žalosti zadobih bol na srcu i živcima. Očekivah svaki čas konac svoga života. Na to se obratih Majci Božjoj Lurdskoj i puna nade da će me ona pomoći i spasiti utekoh joj se devetnicom uzimajući njezinu lurdsku vodu svaki put kad mi je pozlilo. Obećah javnu zahvalu i dar za Svetište, što sada izvršujem, uzdajući se i dalje u njezin milostivi zagovor.

Zagreb, 10. ožujka 1935. **Koren V.**

Po zagovoru Majke Božje Lurdske ozdravilo mi je dijete. Neka joj bude vječna hvala!

Dubrovčani, 1. ožujka 1935. **Lesić Dora.**

Zahvaljujem Majci Božjoj Lurdskoj za udijeljenu mi milost.

Zagreb, 3. ožujka 1935. **Kozelka Anka.**

Zahvaljujem dragoj Majčici Božjoj Lurdskoj i sv. Josipu za ozdravljenje. Prilažem dar za gradnju Svetišta. — *Zagreb*, 1. ožujka 1935. **F. Tomičić.**

Zahvaljujem Majci Božjoj Lurdskoj za mnoge milosti, koje sam dosele primila te se i nadalje nadam u njezinu pomoć.

Zagreb, 1. ožujka 1935. **Pongrac M.**

U zahvali uza milost primljenu od Majke Božje Lurdske darujem milodar za njezino Svetište.

Zagreb, 20. prosinca 1935. **Kolibaš Ana.**

Zahvaljujem sv. Anti, Srcu Isusovu, te Srcu Marijinu za dobiveno namještenje.

Zagreb, 17. I. 1935. **Martin Pavičević.**

NAŠI DRAGI POKOJNICI:

† Jagarić Josipa, Zagreb.

PREPORUČUJU SE U MOLITVE:

Varaždin: Martinčević Terezija kćerkicu Boženu.
Boka Kotorska: Marija C. sebe i obitelj.
Morinj: Veronika C. za zdravlje i sreću u udaji.
Zadar: Stuparić Mane za poboljšanje položaja.
Kostajnica: Tomašin Marija za namještenje.
Perast: Đorđe Ć. za zaposlenje.
Igalo: Ivan Ć. za ekonomsko poboljšanje.
Novi Kraj: Svašnik Marija.

Štedite bijele novce, kad kupujete kod nas!

Mi Vas pošteno poslužujemo, te Vas samo jedno molimo:

Recite svima poznatima, kako ste dobro kod nas kupili

Naše cijene odijela za radne dane:

ODIJELA ZA RADNE DANE . . .	Din 120 - 160
VUNENA ODIJELA	„ 170 - 390
DJEČAČKA ODIJELA	„ 110 - 290
HLAČE	„ 75 - 160
DJEČJA ODIJELA	„ 60 - 130
KAPE	„ 10 - 18
NEPROMOČIVI HUBERTUSI . . .	„ 320 - 260 - 160

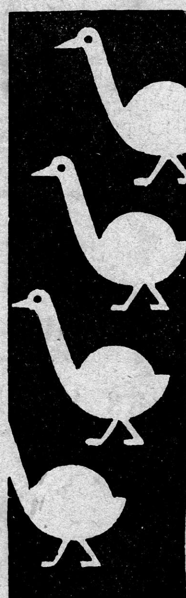
TIVAR ODIJELA

Najbolja prilika za jeftinu nabavu robe za kućanstvo je

tt. KASTNER I ÖHLER

U ZAGREBU

Mušterije,



kojima nas nije moguće osobno posjetiti, neka zatraže odmah ***naš besplatni cjenik,*** *koji će se slati odmah*



Najveća trgovačka i otpremna kuća

Kastner i Öhler, Zagreb